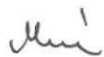

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/254-0/2014
Érkezett:	2014 FEBR 07.
Példány:	1
Melléklet:	23 db
Kezelőiroda:	

VÁZSONYI Informatikai és Tanácsadó Kft.

6000 Kecskemét, Palló Imre u. 40.

Törvényes képviselője: Vázsonyi Miklós (ügyvezető)

Tárgy: A Tisztelt Kúria Kvf.VI.35.732./2012/5. számú
ítélete ellen benyújtott **alkotmányjogi panasz**

Tisztelt Alkotmánybíróság,

A Vázsonyi Miklós ügyvezető (törvényes képviselő) által jogi képviselő nélkül képviselt VÁZSONYI Informatikai és Tanácsadó Kft. (székhely: 6000 Kecskemét, Palló Imre u. 40.), mint **felperes**, és a dr. Tóth Tímea jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (6721 Szeged, Bocskai út 14.), mint **alperes** közötti jogvita tárgyában a Tisztelt Kúria által meghozott **Kvf.VI.35.732./2012/5. számú ítélet** alkotmányossági aggályai és Alaptörvénybe ütközése miatt ezúton

alkotmányjogi panasszal élek.

Támadott jogi aktus: A Tisztelt Kúria Kvf.VI.35.732./2012/5. számú ítélete (ítélet)

Felperes általi tudomásszerzés ideje az ítéletről: 2013.12.18.

A beadvány felépítése:

Indítvány	3
Az indítvány lényege	4
Az Alaptörvény sértett rendelkezései	5
Ügy kronológia	11
Indokolás	12
A Tisztelt Kúria ítéletének részletes elemzése	12
A Tisztelt Kúria ítéletének nyilvánvaló jogszerűtlensége és kirívó okszerűtlensége	29
A Tisztelt Kúria ítéletének tarthatatlan logikai következményei	31
Az ítélet további súlyos problémái	36
A boszorkányper	37
A Tisztelt Kúria ítéletéből fakadó súlyos logikai ellentmondások feloldhatatlansága	38
Refrén	40
Az alkotmányjogi panasz esetleges elutasításának implikációi	43
Befejezés	44

Indítvány

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Tisztelt Kúria **Kvf.VI.35.732./2012/5.** számú jogerős ítéletének **Alaptörvény-ellenességét megállapítani** és az **ítéletet megsemmisíteni** szíveskedjék.

Indítványom az Abtv. 27. §-ában szabályozott „valódi” alkotmányjogi panasz. A panasz lehetőségét az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alapozza meg. Az Alaptörvény 24. cikk (2) d) bekezdése alapján megállapítható a Tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre. Az ítélet megsemmisítését az Alaptörvény 24. cikk (3) b) bekezdésben biztosított alkotmányos jog alapján kérem.

Álláspontom szerint egy olyan példátlan esettel állunk szemben, amely joggal tarthat igényt a Tisztelt Alkotmánybíróság érdemi vizsgálatára, ami az ügyemben az utolsó hazai lehetőség az alapjog-sértés megakadályozására. Tekintettel a felperesi álláspont szerint kiváltott súlyos alapjogi jogsértésekre, a felperes a Tisztelt Alkotmánybírósághoz fordul annak érdekében, hogy az ügy körülményeinek mérlegelése után a Tisztelt Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panaszt mérlegelve:

1. állapítsa meg, hogy a jogsértés a Tisztelt Kúria ítéletében **nyilvánvaló**,
2. állapítsa meg, hogy a Tisztelt Kúria ítélete **kirívóan okszerűtlen**,
3. állapítsa meg a felperes álláspontjában felsorolt **alkotmányos alapjogi sérelmeket** (vagy azokból legalább egyet, ami alapján az ítélet megsemmisíthető), és
4. **semmisítse meg a Tisztelt Kúria ítéletét**, és ezáltal hagyja helyben az első fokon eljáró törvényszék okszerű ítéletét,
5. belátása szerint segítse elő a **hasonló esetek jövőbeli egységes jogalkalmazói értelmezését** a pénzügyi tranzakciós rendszerekben megvalósuló **terhelés** definíciójára vonatkozóan (az Art-tal összhangban) a megfelelő jogi aktus meghozatalával, vagy annak meghozatalára történő utasítással.

Az alkotmányjogi panasz mérlegelése során kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy vegye figyelembe a panaszhoz tartozó összes, mellékletként csatolt dokumentumot is.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a fenti kérelem első két pontját az ítélet megsemmisítésétől függetlenül is méltassa, foglaljon állást. Erre álláspontom szerint az Alaptörvény 24. cikk (3) b) alapján van lehetőség, mivel az ítélet megsemmisítése vagy meg nem semmisítése esetén is indokolásra van szükség, és annak része lehet a jogszerűségről és az okszerűségről alkotott állásfoglalás kinyilvánítása.

Szilárd meggyőződésem, hogy amennyiben Magyarország nem képes a felperes egyetemes, alkotmányos és európai értékeket képviselő alapvető jogait biztosítani, akkor a Strasbourg Emberi Jogok Bírósága előtt indított eljárásom, amely az Egyezmény 6. cikke súlyos megsértésének megállapítására irányul, elmarasztalja Magyarországot. Ezt megelőzendő, kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az ügyet érdemben bírálja el, és a súlyos jogsértő helyzetet a súlyának megfelelően megnyugtatóan, igazságosan, méltányosan, okszerűen és célszerűen rendezze, legalábbis ezt az ügy alkotmányos és jogállami pályára történő visszaterelésével segítse elő a Tisztelt Kúria Alaptörvényt sértő ítéletének megsemmisítésével. A Strasbourg Emberi Jogok Bírósága számára a beadványt az Egyezménybe ütköző ítélet kézhezvételétől számított 6 hónapon belül van lehetőségem benyújtani.

Az indítvány lényege

- A felperes EVA adóalany, így adója 90%-nak feltöltésére kötelezett minden év december 20-ig.
- Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art) szerint az adófizetés napja a **terhelés** napja.
- A felperes 2010.12.20-án a számláját vezető takarékszövetkezet elektronikus fizetési rendszerén keresztül megfizette az adója 100%-át (a szükséges 90% helyett), számlája **megterhelésre** került a banki elektronikus tranzakciós rendszerben. Ezt két független pénzügyi okirat is bizonyítja.
- Az adóhatóság (Alperes) közigazgatási eljárása során nem vizsgálta a **terhelés** napját, hanem abból indult ki, hogy az adó összege nem érkezett meg a saját számlájára 2010.12.20-án. Ebből arra a téves következtetésre jutott, hogy az adó nem került megfizetésre 2010.12.20-án. A valódi tényállás tisztázása a közigazgatási hatósági eljárás során nem történt meg, sőt el sem indult.
- A közigazgatási eljárásban igénybevehető rendes jogorvoslati kísérlet eredménytelensége után a felperes a Kecskeméti Törvényszéken közigazgatási pert indított két igénypontra:
 - Elsősorban a **terhelés** 2010.12.20-i megtörténtének elismerése iránt okiratok alapján.
 - Másodsorban ha ez nem lehetséges, akkor a 16%-os kirívóan indokolatlanul magas bírság lényeges csökkentése iránt.
- Az adóhatóság a közigazgatási eljárás után (a másodfokú határozatát követően kb. 2 hónappal, tehát a közigazgatási eljárás alatti gondossági köteletségének eleget nem téve) megkésve, az elsőfokú bírósági eljárás alatt beszerzett a takarékszövetkezettől egy olyan kísérőlevelet, amelyben a takarékszövetkezeti alkalmazott azt nyilatkozta, hogy a **terhelés** 2010.12.21-én történt, és a levél mellékletében olyan okiratot csatolt, ami ezzel ellentmond, mert a mellékelt okirat a 2010.12.20-i **terhelést** támasztja alá.
- A takarékszövetkezettől (az Alperes által) beszerzett okiraton kívül a felperes egy másik, hiteles pénzügyi, a bankinformatikai rendszerből származó okirattal is alátámasztotta, hogy a **terhelés** 2010.12.20-án megtörtént a banki elektronikus tranzakciós rendszerben.
- A Kecskeméti Törvényszék tárgyaláson első fokon jogerősen megállapította, hogy az okiratok alapján a **terhelés** 2010.12.20-án történt meg, így az adóhatóság közigazgatási határozatait megsemmisítette, fellebbezésnek nem volt helye.
- Az adóhatóság a Tisztelt Kúria előtt törvényességi felülvizsgálati kérelemmel élt annak ellenére, hogy ezt az 1952. évi törvény a polgári perrendtartásról (Pp.) 340/A. § (3) kizárja. így érvénytelenítési kérelemmel éltem a Tisztelt Kúriánál és a Fővárosi Főügyészségen – választ még nem kaptam).
- A Tisztelt Kúria a Kecskeméti Törvényszék ítéletét okszerűtlennek nevezve, egy abszurd logikával úgy határozott, hogy a Kecskeméti Törvényszék határozatát megsemmisíti. Érvelésében arra épített, hogy a pénzügyi okiratokra nem az van írva, ami rájuk van írva, és nem a törvény szövegét vette alapul (**terhelés** dátuma), hanem egy csúsztatással a teljesítés dátumát. Ezen túlmenően a Tisztelt Kúria önkényes, új, vélt bizonyítékkal állt elő, amit elfogadott.
- A Tisztelt Kúria érve: azért nem történt **terhelés** 20-án, mert a teljesítés másnap történt.
- Összességében a Tisztelt Kúria nem állapította meg a tényállást, döntését nem támasztotta alá.
- A Tisztelt Kúria a Pp.-ben közens módon előírt 120 nap helyett döntését 406 nap alatt hozta meg.
- Az ügyben további rendes jogorvoslati eljárásnak nincs helye.
- Az érvénytelenítési kérelmemtől eltekintve nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás, sem perújítás.

Az Alaptörvény sértett rendelkezései

A felperesi álláspont szerint az alábbi alkotmányos alapjogok sérülnek a Tisztelt Kúria ítélete következtében, amelyből adódóan az ítélet több szempontból alkotmányellenes, és az Alaptörvény alábbi pontjaiba ütközik:

1. **Alaptörvény I. cikk:** (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen **alapvető jogait** tiszteletben kell tartani. Védelmük az **állam elsőrendű kötelezettsége**. (4): A törvény alapján **létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.**

Nem érvényesült az igazságszolgáltatáshoz fordulás alapjoga, mint alanyi közjog:

A Tisztelt Kúria eljárásában a felperes tisztességes eljáráshoz való alapjoga sérült, továbbá az önrendelkezési joga is sérült (mint alkotmányos alapjog) amiatt, mert hiába folyamodott a felperes az igazságszolgáltatáshoz jogvédelem érdekében a 16%-os bírságmérték csökkentése kérdésében is (már az első fokú perben is), azt a Tisztelt Kúria nem tárgyalta, a 16%-os bírság mértékét megállapító döntését egyáltalán nem indokolta, bár implicite mégis jogerősen végrehajthatóan helybenhagyta. Így vagyont érintő végrehajtásra kerülhetne sor úgy, hogy az még nem res iudicata, hiszen a 16% jogszerűsége és célszerűsége nem bizonyított, nem indokolt.

Nem került sor a tényállás tisztázására.

Sem az adóhatósági közigazgatási eljárásban, sem a Tisztelt Kúria eljárásában a tényállás nem lett megfelelően tisztázva, mert nem került bizonyításra, hogy a **terhelés** 21-én történt. A tényállás megállapítása teljesen hiányzik az ítélet esetében a **terhelés** dátuma definíciója megállapítása hiánya miatt. Ezen túlmenően az adóhatóság a közigazgatási hatósági eljárása alatt nem tisztázta a tényállást, hiszen másodfokú határozatát 2012.01.10-én hozta meg, míg a tényállás tisztázásához szükséges takarékszövetkezeti nyilatkozatot csak 2012.03.13-án állította ki a takarékszövetkezet, már javában a közigazgatási per alatt. Úgy indult tehát a felperes ellen hatósági bírságoló eljárás, hogy a tényállás még nem is volt megfelelően tisztázva sem az elsőfokú, sem a másodfokú közigazgatási eljárás alatt. Ezzel letűnt bűnös korok elítélt gyakorlatát idézi az adóhatóság.

Nem érvényesül, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartása és védelmük az állam elsőrendű feladata:

Az állam a Tisztelt Kúria eljárásában nem biztosította a felperes tulajdonhoz fűződő alapjogának védelmét, mert a felperes keresetben kifejezett hangsúlyos kérése ellenére a 16%-os bírság mértékéről bírósági döntés a megfelelő indokolással nem született.

2. **Alaptörvény XXIV. cikk (1):** Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes** módon és **ésszerű határidőn** belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint **kötelesek döntéseiket indokolni.**

Az ítélet a logika szabályaival ellentétes következtetésre épül, így az eljárás nem lehet tisztességes:

Nem lehet egy eljárás tisztességes akkor, ha az ítélet nincs alátámasztva. Az ítélet szakmaiatlan köznapiság alapján alapul, aminek a törvény világos szövegezése ismeretében nincs helye. Az ítéleti indoklás alapvető, az ügy tárgyát és érdemét egyaránt érintő súlyos hiányossága és az egységes és koherens logikai láncolat nyilvánvaló hiánya miatt teljesen és nyilvánvalóan megalapozatlan ítélet született.

Nem érvényesült az ésszerű időn belüli döntéshez fűződő alapjog:

A Tisztelt Kúria a rendelkezésre álló 120 nap helyett 406 nap alatt bírálta el a felperes ügyének egyik felét (terhelés napjának megállapítása), a másik felét (16% bírság) pedig egyáltalán nem bírálta el és erre vonatkozó helybenhagyó döntését nem indokolta.

Kísérőlevél került elfogadásra bizonyítékként okirat helyett:

A felperes elmarasztalása bizonyíték nélkül történt annak ellenére, hogy okirati bizonyítékok támasztják alá a felperes álláspontját. A kísérőlevél kiállítója nem volt a per alanya.

Indokolás hiánya a felülvizsgálati kérelem megalapozottságára vonatkozóan:

A Tisztelt Kúria arra alapozta hatáskörét, hogy az első fokon eljáró Kecskeméti Törvényszék iratellenesen és okszerűtlenül értelmezte a bizonyítékokat. Ezt azonban nem indokolta a Tisztelt Kúria, így saját eljárását tette okszerűtlenné. Hiányzik annak a súlyos ellentmondásnak a feloldása, hogy hogyan lehet okszerűtlen az első fokú ítélet, amely pénzügyi okiratokon alapul, és mitől okszerűtlen egy kúriai ítélet, ami az okiratok tartalma ellenére egy olyan kísérőlevelen alapul, amelynek kibocsátója nem volt a per alanya, és szabályszerűen nem történt meg annak alátámasztása, hogy állítása alátámasztható és jogosult a pénzügyi névben nyilatkozni. A kísérőlevél bizonyítékként való elfogadásának indokolása teljes mértékben hiányzik.

Nem érvényesült az okirati elv:

Az eljárás nem volt tisztességes tekintetben, hogy a tárgyi bizonyítékok önkényes, jogellenes, jogszabályba ütköző átmagyarázása valósult meg két pénzügyi okirat ellenére is. Az okiratok tartalma világosan és egyértelműen alátámasztják a felperes álláspontját a 20-i terhelés vonatkozásában.

Új bizonyíték felhozatala a felülvizsgálati eljárás során, ami súlyos eljárási hiba:

A felperes tisztességtelen eljárás áldozata lett, hiszen a Tisztelt Kúria jogerős ítélete egy olyan bizonyítékként felhozott teljesen új vélekedésen alapul, amely nem került elő az első fokú perben, sem az alperes adóhatóság álláspontjában. Emiatt a Tisztelt Kúria nem felülvizsgálati eljárást folytatott, hanem teljesen új bizonyítékot hozott fel saját maga, letűnt szocialista polgári eljárásjogi viszonyokat idézve, és az alperesi állásponton a bíróság túllépett úgy, hogy az alperest hivatalból támogatta saját maga által kreált bizonyítékkal. Az alperes adóhatóság nem állította álláspontjában, hogy szerinte az okiratokon az szerepelne, hogy a 20-i terhelési nap a tényleges terhelési nap, hanem csak az átutaló szándéka szerinti nap. Mivel az alperes adóhatóság erre

nem hivatkozott, ezért a Tisztelt Kúria megsértette a felek perbeli önrendelkezési jogát a felperes kárára. A Tisztelt Kúria önkényesen egy új bizonyítékot iktatott az eljárásba, és azt elfogadta úgy, hogy a felperes érdemi védekezésére esély sem volt az eljárás során. Mi lehet ennél tisztességtelenebb eljárás?

Elmarasztalás bizonyíték nélkül:

A Tisztelt Kúria és az adóhatóság érve egyetlen egy kísérőlevélre alapul. A kísérőlevél kiállítójáról nem derült ki, hogy jogosult a pénzügyi intézet nevében nyilatkozni. A pénzügyi intézet, sem annak bármilyen képviselője nem volt a per alanya. A kísérőlevél ellentmond az alátámasztásául becsatolt mellékletnek. A felperes elmarasztalása bizonyíték nélkül történt annak ellenére, hogy okirati bizonyítékok támasztják alá a felperes álláspontját. Ilyen eljárás nem lehet tisztességes.

Uti lingua nuncupassit, ita ius esto alapjogi jogelv sérülése:

A tisztességes eljárás egyik ősi követelménye elvárja, hogy amennyiben világosan értelmezhető a törvény annak szövege alapján, akkor a törvény értelmezése a szövege alapján történjen. A törvény (Art) szövege által megkövetelt **terhelés** napja helyett a Tisztelt Kúria az átutalási megbízás napjához (hol pedig inkonzisztensen a teljesítés napjához) kötötte az adó megfizetésének napját, jogszerűtlenül eltérve a törvény (Art) világos szövegétől.

Sérül a nulla poena sine lege alkotmányos jogelv:

A felperest olyan ítélet alapján marasztalta el a Tisztelt Kúria, amire törvény nem ad lehetőséget. Ahhoz, hogy a felperes elmarasztalható legyen, szükséges az, hogy bizonyításra kerüljön, hogy a **terhelés** nem 20-án történt. A felperes okiratokkal bizonyította, hogy a **terhelés** 20-án megtörtént. Az alperes adóhatóság azonban nem bizonyította, hogy mikor történt a **terhelés**. A Tisztelt Kúria felhozott egy új teóriát az okiratok tartalmára vonatkozóan, mint önkényes potenciális bizonyíték, és azt elfogadva ítélezett. Az alperes adóhatóság ugyanis nem adott az eljárás során arra magyarázatot, hogy hogyan lehetséges, hogy az okiratokon 20-i **terhelés** szerepel. Az adóhatóság csak folyton azt erőltette, hogy a felperes a teljesítésre vonatkozó napi zárás után adta ki a megbízását 20-án. Az az állítás, hogy az okiratokon a felperes szándéka szerinti dátum lenne, és nem a tényleges dátum (mint ahogy az intuitíve azonnal következik az okirat tartalmából), csak a Tisztelt Kúria érvelésében kerül elő, menteni a menthetőt alapon. Egy tisztességes eljárásban ilyen húzás nem elfogadható.

3. Alaptörvény XXVIII. cikk (1): Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és **pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, **ésszerű határidőn** belül bírálja el.

Tisztességtelen eljárás:

Érveket lásd fent.

Ésszerűtlen ideig tartó eljárás:

Érveket lásd fent.

Nem teljesül a fegyveregyenlőség elve, így az eljárás nem volt pártatlan:

A Tisztelt Kúria a felperesi álláspontot egyetlen mondatban summázza a nyilvános ítéletében, míg az alperesi álláspontot részletesen kifejti, elemzi, továbbsszövi az alperesi álláspont fokozásával. Emiatt az ítélet külső szemlélői számára és a társadalom számára a felperesi álláspont súlyosan alulreprezentált, nem teljesül a törvény előtti egyenlőség elve, a perbeli esélyegyenlőség a felperes vonatkozásában, az eljárás objektív szemlélő számára elfogult volt az adóhatóság irányában.

4. Alaptörvény XIII. cikk (1): Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

Sérül a tulajdonhoz fűződő alapjog a terhelés napjának tisztázatlansága miatt:

A felperes tulajdonhoz fűződő alapjoga sérül a 20-i **terhelés** el nem fogadása által implikált, de facto beállt jogsértő helyzet miatt, amit a Tisztelt Kúria nem orvosolt és nem magyarázott, hiszen 20-i értéknapi esetén arra a napra kamatjováírás már nem járt, holott 21-i **terhelés** esetén (amire a Tisztelt Kúria ítélete alapul) járnia kellett volna. A tulajdon szempontjából ugyanis nagyon nem mindegy, hogy 20-i vagy 21-i **terhelés** történt, hiszen addig jár kamat. A pénzügyi bankinformatikai rendszer szerint a **terhelés** és az értéknapi is 20-a, így a kamat addig járt. Emiatt az ítélet következtében sérül a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjog, mivel a felperes vagyonát az ítélettől függetlenül a 20-i **terhelés** jogkövetkezményei sújtják.

Sérül a tulajdonhoz fűződő alapjog a 16%-os bírság miatt:

A felperes a bírósághoz fordult annak eldöntése céljából, hogy a 16%-os bírság megfelel-e a jogszerűség és a célszerűség alkotmányos követelményének. A Tisztelt Kúria ezzel a polgári ügygel egyáltalán nem foglalkozott, de ítéletével jogerősen, ultima ratio jelleggel végrehajthatóvá tette az adóhatóság uzsorás igényét úgy, hogy a felperes vitatta a 16% jogosságát és célszerűségét. Az indoklás a helybenhagyásra vonatkozóan teljesen hiányzik, így nyilvánvalóan sérti a felperes tulajdonhoz fűződő alapjogát, hiszen a 16% nem res iudicata.

5. Alaptörvény C. cikk (1): A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

Sérül praetor ius facere non potest alkotmányos jogelv, a hatalmi ágak szétválasztásának elve:

A Tisztelt Kúria az Alaptörvénnyel szembemelve saját jogot alkotott (annak ellenére, hogy az úgy az Art-ban világosan szabályozva van a jogalkotó által), amikor úgy érvelt, hogy az adó megfizetésének napja az átutalási megbízás napja (hol pedig a teljesítés napja), majd erre az alapvetésre építette kurta és téves logikai levezetését, és végül ez alapján hozta meg nyilvánvalóan jogszerűtlen eljárásban kirívóan okszerűtlen ítéletét. A Tisztelt Kúria itt a hatalmi ágak szétválasztásának alapelvét sértette, hiszen saját jogot alkotott, ami alapján a jogalkotó szándéka szerint a felperes nem lett volna elmarasztható.

6. Alaptörvény XV. cikk (1): A törvény előtt mindenki egyenlő.

Nem teljesül a fegyveregyenlőség elve:

Érveket lásd fent.

Bevett társadalmi gyakorlat ellenére a Tisztelt Kúria közvetetten diszkriminál:

Az elektronikus fizetések sajátosságai bevett társadalmi gyakorlatot képeznek, ha tetszik, ha nem. Az elektronikus fizetés sajátossága, hogy a **terhelés** a pénzügyi tranzakciós rendszerében gyakorlatilag azonnal megtörténik. Emiatt lehetséges az, hogy az éjszaka közepén a társadalom minden egyes tagja tud fizetni a bankkártyájával benzinkúton vagy szupermarketben akkor is, amikor nincs banki nyitva tartás. Az adóhatóság a felperessel szemben a személyesen kiadott átutalásra vonatkozó szabályokat próbálta alkalmazni annak ellenére, hogy a felperes elektronikus úton fizette meg az adóját (ugyanis az adóhatóság arra hivatkozott, hogy a felperes banki nyitvatartáson kívül adta ki a megbízását, amikor a banki alkalmazottak nem dolgoztak). A Tisztelt Kúria pedig az adóhatóság segítségére sietve egy új teóriával állt elő, és új bizonyítékként azt adta elő, hogy a pénzügyi okiratokra nem is az van írva, ami rájuk van írva, és hogy a teljesítésre vonatkozó napi zárás miatt terhelés sem lehetséges az elektronikus fizetések esetében.

7. Alaptörvény 26. cikk (1): *A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. (a bírák a törvénynek alá vannak rendelve).*

Sérül a Tisztelt Kúria törvénynek való alárendeltségének alkotmányos követelménye:

A felperes az Art. világos kógens rendelkezése ellenére kerülne bírságolásra, mivel a Tisztelt Kúria a törvény világos szövegén átlépve önkényesen nem a **terhelés** napját vette ítélete alapjául, hanem a megbízás és teljesítés napját. A bíróság bár csak a törvénynek van alárendelve, de annak alá van rendelve az Alaptörvény szerint, azonban a jelen ügy kapcsán ez nem érvényesült.

8. Alaptörvény 28. cikk: *A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*

Sérül a jogalkalmazás céljához fűződő alkotmányos követelmény:

A Tisztelt Kúria ítélete alapján sérül a felperes ahhoz fűződő alapjoga, hogy a jogalkalmazó a törvényeket a szövegükkel és céljukkal összhangban alkalmazza. Az Alaptörvény gazdaságosságra vonatkozó alkotmányos elvárását minden bizonnyal úgy értelmezi a Tisztelt Kúria, hogy az az államkincstár számára legyen gazdaságos. A Tisztelt Kúria a jogszabályt (Art) nem annak szövegének és a jogalkotó céljának megfelelően értelmezte tehát, de ítélete nem teljesíti a józan ész követelményét sem, hiszen elektronikus fizetések esetén az azonnali terhelés bevett társadalmi tömegjelenség (lásd éjszakai vásárlások elektronikus fizetési móddal benzinkutakon, szupermarketekben).

Erkölcsei kifogás:

Felmerül annak kérdése, hogy erkölcsös-e egy olyan ítélet, amely (ha elfogadnánk a 21-i terhelés tényét) félnapos adózói késedelem esetén a 0-20%-os sávból közel maximális bírságot szabna ki a felperesre. Annak tudatában, hogy a felperes 20-án nemcsak adója 90%-át, hanem 100%-át megfizette szándéka szerint. A felperes álláspontja szerint jó erkölcsbe ütközik az ítélet amiatt, hogy implicite a 16% bírság végrehajthatóvá vált. Nem érvényesül az in dubio pro reo elv sem. Az a közjónak nem tesz kifejezetten jót, ha jogkövető személyeket zaklat az állam, és ezektől próbálja kieső bevételeit bevasalni amiatt, hogy a kiemelt adócsalásokat felgöngyölíteni köztudottan képtelen. Kificamodott erkölcsi felfogás kell ahhoz, hogy a felperes ilyen súlyos mértékű bírságolását célszerűnek és erkölcsösnek lehessen mondani.

9. Alaptörvény B. cikk (1): Magyarország független, demokratikus jogállam.

Sérül a jogbiztonság alkotmányos alapjogi követelménye:

A jogbiztonsághoz fűződő alapjoghoz a felperesnek is joga van. A felperes a pénzforgalmi okiratok alapján folyamatosan, évekig úgy lett tájékoztatva, hogy a **terhelés** az elektronikus fizetés esetében azonnal megtörténik az elektronikus pénzügyi tranzakciós rendszerben (így a jelen ügy kapcsán is 20-i dátummal), de ezt a Tisztelt Kúria figyelmen kívül hagyta, és jogszabályba ütköző módon, ésszerűtlenül, a bevett társadalmi gyakorlattal szembemenve próbálta az okiratok tartalmát kirívóan okszerűtlenül átmagyarázni, mintha egy okirat csak úgy öletszerűen lenne értelmezhető. Ilyen fokú jogbizonytalanság és kiszámíthatatlanság esetén nem beszélhetünk jogállamról.

10. Alaptörvény R. cikk (2): Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

Az Art nem érvényesül a felperesre nézve:

Az Art szerint nem az átutalási megbízás kiadásának napja, sem pedig a jogosult felé történő teljesítés napja az adó megfizetésének napja, hanem a **terhelés** napja. Így nem teljesül a törvény a felperesre nézve az ítélet alapján, tehát az ítélet Alaptörvénybe ütközik, mert a Tisztelt Kúria kötve van az Art-hoz a jelen ügy kapcsán. 20-i **terhelési** napon kívüli **terhelés** a polgári eljárás során nem került bizonyításra.

11. Alaptörvény R. cikk (3): Az Alaptörvény rendelkezéseit azok **céljával**, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

Sérül a rendeltetésszerű joggyakorlás alkotmányos követelménye:

Az Alaptörvény rendeltetése, hogy az állami önkényt megakadályozza, és a hatalom korlátja legyen azáltal, hogy az állam alattvalóinak alapjogait biztosítja. Ennek megfelelően születnek a törvények, amelyeket a jogalkotó azzal a szándékkal hoz, hogy a jogalkalmazó azokat a törvények céljának megfelelően alkalmazza az igazságszolgáltatás során. A Tisztelt Kúria a törvényt (Art) nem annak célja szerint alkalmazta. A jogalkotó aprólékosan szabályozta, hogy az adómegfizetés napja nem a teljesítés napja (sem az átutalási megbízás kiadásának napja),

hanem a **terhelés** napja. A jogalkalmazó ezt figyelmen kívül hagyva önkényesen döntött, nem a norma célja szerint járt el. A norma célja ugyanis az, hogy az adófizetőnek nem róható fel az abból adódó késedelem, hogy a pénzügyi intézet számára a **terhelés** után milyen hosszú idő áll rendelkezésre a jogosult részére történő teljesítésére vonatkozóan (lásd postai feladási dátum és kézbesítés analógiája).

Ügy kronológia

1. **Határozat0:** Az Alperes által **2011.11.23**-án kelt, a felperes számára címzett, 8426641696 ügyszámú, „Adóelőleg kiegészítési kötelezettség elmulasztása miatti mulasztási bírság” c. határozata.
2. **Fellebbezés1:** A felperes által **2011.12.09**-én kelt, az Alperes számára címzett fellebbezés.
3. **Határozat1:** Az Alperes által **2012.01.03**-án kelt, a felperes számára címzett, 9402074394 ügyszámú, „Adóhatósági eljárási illeték megállapítása feltételes mulasztási bírság kiszabása mellett” c. határozata.
4. **Határozat2:** Az Alperes által **2012.01.10**-én kelt, a felperesnek címzett, 3548348416 ügyszámú, „fellebbezés elbírálása” tárgyú elutasító határozata.
5. **Kereset1:** A felperes által **2012.02.09**-én keltezett, az Alperesnek címzett, „bíróági felülvizsgálat céljából” tárgyú levele, mint keresetlevél és annak melléklete.
6. **Nyilatkozat1:** Az Alperes által **2012.03.08**-án kelt, a Kecskeméti Törvényszékhez címzett, 2969972040 alperesi iktatószámú levele.
7. **Nyilatkozat2:** Az Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezet (a továbbiakban Takarékszövetkezet) Alperesnek címzett, **2012.03.13**-án kelt, az Alperes 3549052875 ügyszámú megkeresésére küldött válaszelevele és annak mellékletei.
8. **Nyilatkozat3:** Az Alperes **2012.03.26**-án kelt, a Kecskeméti Törvényszékhez címzett, 3548353470 alperesi iktatószámú levele és mellékletei.
9. **Végzés1:** A Kecskeméti Törvényszék **2012.04.05**-én kelt végzése a végrehajtás felfüggesztéséről.
10. **Kereset1 Kieg:** A felperes **2012.04.26**-án kelt kereset kiegészítése a Kecskeméti Törvényszék felé.
11. **Végzés2:** Kecskeméti Törvényszék **2012.09.07**-én kelt elsőfokú végzése (ügyszám: 14.K.27.290/2013 (korábban 5.K.20.540/2012/4)) az Alperes közigazgatási határozatainak megsemmisítéséről.
12. **Jkv1:** A Kecskeméti Törvényszék 5.K.20.540/2012/8. számú jegyzőkönyve az elsőfokú tárgyalásról.
13. **Felülv1:** az Alperes **2012.10.18**-án kelt 282774932 iktatószámú felülvizsgálati kérelme a Kúriához.
14. **Végzés3:** A Tisztelt Kúria **2012.11.06**-án kelt Kfv.V.35.732/2012/2. számú végzése a felülvizsgálati kérelem befogadásáról.
15. **Felülv2:** a felperes **2012.11.18**-án kelt felülvizsgálati ellenkérelme a Tisztelt Kúriához.
16. **Taksz1:** a felperes **2012.11.18**-án kelt levele a takarékszövetkezethez.
17. **Ítélet1:** A Tisztelt Kúria **2013.10.29**-én kelt Kfv.VI.35.732./2012/5. ítélete.
18. **Érv1:** A felperes **2013.12.27**-i érvénytelenítési kérelme a Tisztelt Kúria ítéletének felülvizsgálatához.

Indokolás

A Tisztelt Kúria ítéletének részletes elemzése

A felperesi álláspontot képviselve a Tisztelt Kúria KvF.VI.35.732./2012/5. számú ítéletére (a továbbiakban ítélet) az alábbi érdemi észrevételeket teszem.

1. Felülvizsgálati kérelem lehetőségének kizártsága:

Álláspontom szerint az alperes nem élhetett volna felülvizsgálati kérelemmel, mivel az 1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról (Pp.) rögzíti, hogy:

340/A. §⁸⁸⁸ (1) A 271. § (1) bekezdés a) pontja közigazgatási perben nem alkalmazható, ha az ítélet ellen a 340. § alapján fellebbezésnek nincs helye.

(2) Nincs helye felülvizsgálatnak

a) az adóhatóságnál fennálló, továbbá az adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülő fizetési kötelezettséget megállapító,

b) a bírságot kiszabó és

c) a kisajátítási

ügyekben, ha a közigazgatási hatósági ügyben vagy a bírságot kiszabó határozatban megállapított fizetési kötelezettség, illetőleg kártalanítási összeg az egymillió forintot nem haladja meg.

A jelen ügy kapcsán az adóhatóságnál (Alperesnél) fennálló bírság összege nem haladja meg az egymillió forintot. A fenti kógens rendelkezést a 2012. évi CXVII. törvény 12. §-a állapította meg, és 2012.09.01-től hatályos. Az alperes a felülvizsgálati kérelmet a tiltó rendelkezés hatálya alatt, 2012.10.30-án nyújtotta be a Tisztelt Kúriához. Emiatt álláspontom szerint a Tisztelt Kúria túlterjeszkedett a jogalkotó által számára biztosított hatáskörön, és olyan ügyben járt el, amelyre vonatkozóan nincs hatásköre, emiatt ítélete álláspontom szerint érvénytelen, mert saját jogot alkotott, mint jogalkotó.

Amennyiben a jogalkotó a felülvizsgálati kérelem beadásától eltérő eseményhez kötötte volna a felülvizsgálat lehetőségét, akkor azt a törvényben rögzítette volna, így álláspontom szerint a fenti rendelkezés az alperes felülvizsgálati kérelmére kétséget kizáróan vonatkozik. A jogalkotó kógens rendelkezésének semmibevétele álláspontom szerint a Tisztelt Kúria számára nem megengedhető, így az alperesi felülvizsgálati kérelemnek nincs helye az ügyemben. A felülvizsgálat törvényi tiltás ellenére történő véghezvitele, és ezáltal a Kecskeméti Törvényszék ítéletének megsemmisítése a Tisztelt Kúria törvénynek való alárendeltségének Alaptörvénybeli követelményét sértette, sértve ezzel a hatalmi ágak szétválasztásának Alaptörvénybeli követelményét is, tágabb értelemben véve pedig a jogállamiságot.

Az ítélet érvénytelenítése érdekében 2013.01.27-én kelt levelemben érvénytelenítési kérelemmel éltem a Tisztelt Kúria felé, párhuzamosan a Fővárosi Főügyészséget is tájékoztattam az álláspontomról, és kértem az ügygel kapcsolatos törvényesség biztosítását, valamint a végrehajtás felfüggesztését. Sem a Tisztelt Kúria, sem a Fővárosi Főügyészség nem jelzett vissza a jelen alkotmányjogi panasz benyújtásáig.

2. Felülvizsgálati eljárásban nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének

A felülvizsgálati eljárásban nincs helye a bizonyítékok felülmérlegelésének (BH 2002.29.). Emiatt a Tisztelt Kúria túlterjeszkedett saját hatáskörén és saját ítélkezési gyakorlatán, amikor a Kecskeméti Törvényszék okszerű mérlegelését felülmérlegelte. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése, az iratellenes vagy a logika szabályaival ellentétel mérlegelése alapozhat meg (BH 1999.44.).

A Tisztelt Kúria a Kecskeméti Törvényszék bizonyítékokkal kapcsolatos mérlegelését nem minősítette kirívóan okszerűtlennek, azt csak részben iratellenesnek minősítette, azonban ezt nem indokolta, így a Tisztelt Kúria döntése hatálytalan kell, hogy legyen az indokolás teljes hiányában. Az első fokon eljáró bíróság mérlegelésének iratellenes voltaához az lenne szükséges, hogy irat tekintetében azonban csak olyan irat létezett a perben, amely a 20-i terhelés tényét támasztja alá. A takarékszövetkezeti kísérőlevél a felperes álláspontja szerint nem kezelhető olyan iratként, okiratként, amit bizonyítékként számításba lehet venni, hiszen nem került igazolásra, hogy az azt kiállító a takarékszövetkezet nevében nyilatkozhat-e, illetve nyilatkozatának tartalmát semmi nem bizonyítja, így a hajánál fogva saját magát felemelt állításnál nem több.

3. Felülvizsgálati kérelem elbírálásának rendkívül súlyos elhúzóódása:

Pp. 340/A. § (3): *A Kúria a felülvizsgálati kérelem tárgyában a kérelemnek a Kúriához való beérkezésétől számított százharminc napon belül dönt.*

A Tisztelt Kúria az ügyemet 2012.10.30-án kapta meg, és az ítéletről a felperest 2013.12.10-én tájékoztatta. Azaz ügyemet a Tisztelt Kúria a jogalkotó által kógensen előírt maximális 120 nap helyett 406 nap alatt bírálta el. A rendelkezésére álló idő helyett annak 3.4-szerese alatt tett eleget törvényben foglalt kötelezettségének.

Összehasonlításképpen jegyzem meg, hogy az ügyemben azért szándékozik az adóhatóság közel félmillió forintos bírsággal sújtani, mert álláspontja szerint nem egészen egy nappal túllépte a határidőt a felperes. A felperes 90% helyett az adója 100%-át fizette meg aznap, így álláspontom szerint az adóhatóság eljárása célszerűtlen, kontraproduktív, hatósági miópia. A Tisztelt Kúria 406 nap alatt, a határidőt 286 nappal túllépve állapította meg, hogy a hiteles pénzügyi okiratokra nem az van írva, ami rájuk van írva (lásd később).

A Tisztelt Kúria ilyen kirívóan súlyos törvénysértése az ügy ésszerű időn belül történő eldöntése kapcsán az igazságszolgáltatás rendkívül súlyos diszfunkciójára utal. Emiatt az Alaptörvényben foglalt jogom sérült az ügyek ésszerű időn belül történő elintézéséhez fűződő társadalmi érdek sérelme miatt, amellyel a Tisztelt Kúria nemcsak hazai, hanem jogpolitikai szempontból prioritást élvező EU jogszabályt is sért. Lásd pl. az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950.11.04-én kelt Egyezményt és jegyzőkönyveit (6. cikk (1) – mint az ésszerű időhöz kötődő alapvető személyhez fűződő jog). Lásd továbbá az Európai Unió

Alapjogi Chartájának 47. cikkét (szintén az ésszerű időn belül történő döntéshez fűződő alapvető jogról). Ezekre vonatkozóan Magyarország kötelezettséget vállalt, ám a Tisztelt Kúria nem teljesítette ezirányú kötelezettségét. Világos, hogy kizárólag a súlyos késedelem nem feltétlenül alapozná meg az ítélet alkotmányossági megsemmisítését, azonban ennél jóval súlyosabb alkotmányossági aggályok is megoldásra várnak az ügyben.

Mivel a Tisztelt Kúria a költségvetését tudomásom szerint maga állapítja meg, így kapacitáshiányra vonatkozó kifogása nem elfogadható álláspontom szerint a kirívóan súlyos késedelem kimentésére. A jogbiztonságba vetett közbizalom súlyosan sérül, ha ilyen esetek következmények nélkül előfordulhatnak a Tisztelt Kúria részéről. Másrészt a 406 nap alatt egyetlen egy esetben sem tájékoztatta a felperest senki arról, hogy csúszás várható, illetve mi az oka. Ez alapvető polgári jogi alapelvet, az együttműködési kötelezettséget és a tájékoztatási kötelezettséget súlyosan sérti.

A továbbiakban a Tisztelt Kúria ítéletének bekezdésről-bekezdésre történő elemzését végzem el. Javaslom a lenti (bekezdésekre épülő) gondolatmenettel párhuzamosan az ítélet bekezdéseinek előzetes átolvasását. Kiemelem, hogy a Tisztelt Kúria indokolása sajnos úgy került megszövegezésre, hogy nem lehet eldönteni belőle egyértelműen, hogy a felek által állított tényállások pártatlan közlése történik-e vagy a Tisztelt Kúria érdemi indokolása, mint az ítélethez szükséges érvelés és alátámasztás.

4. Indokolás 1. bekezdés:

A Tisztelt Kúria elmulasztja a tényállás egyetlen lényegi elemének, a **terhelés** eseményének megemlítését, már az indokolás legelején megszakítva ezzel az ítélet levezetéséhez elengedhetetlenül szükséges egységes logikai láncot. Előadja ugyanis, hogy

- „a felperes 2010. december 20-án 19:41:24-kor megbízást adott az Orgovány és Vidéke Takarékszövetkezetnek”. Majd:
- „A pénzügyi intézet a megbízást másnap teljesítette”.

A fent említett két esemény egyike sem releváns az ügy szempontjából, mivel az alapvető kérdés az, hogy a **terhelés** mikor történt meg (lásd 2003. évi XCII. törvény (Art) 172. § (12)), amely banküzemeltetési szempontból mind a megbízástól, mind annak teljesítésétől eltérő fogalom. Nem releváns információ a hatályos adójogszabályok alapján, sem az, hogy a felperes mikor adta ki a megbízást, sem az, hogy azt a pénzügyi intézet mikor teljesítette. Az egyedüli releváns körülmény az, hogy a **terhelés** mikor történt meg (lásd Art).

Ahhoz, hogy a felperest elmarasztalja az igazságszolgáltatás, ahhoz ki kellene mondani, valamint érdemileg alá is kellene támasztani, hogy: a **terhelés** nem történt meg 2010. december 20-án. Ennek kijelentése azonban (mint később látni fogjuk) jogi és logikai abszurdumokhoz vezet a Tisztelt Kúria által nem felgöngyölített logikai láncolat érdemi levezetése során, figyelembe véve a perbeli bizonyító erejű okiratokat és egyéb releváns körülményeket.

Az ügy során egyik hatósági vagy közigazgatási szereplő sem írta le világosan azt az egyetlen igazán releváns mondatot, hogy a **terhelés** nem történt meg 2010. december 20-án. Enélkül a kijelentés nélkül az ügy elbírálása álláspontom szerint kirívóan okszerűtlen, hiszen az érvelésből éppen az egyetlen szükséges és elégséges lényeges információ hiányzik, amely alapján törvényesen el lehetne marasztalni a felperest. Az indokolásokban hol teljesítés, hol feldolgozás, hol könyvelés szerepel, amelyek mind irreleváns körülmények. A fogalmak pontatlan, felületes használata meggátolja a jogalkalmazót a törvény helyes értelmezésében, ezáltal kirívóan okszerűtlen eljárásba és szakmai abszurdumba torkollott az ügy az igazság megállapítása helyett.

5. Indokolás 2. bekezdés:

A Tisztelt Kúria érvelésének része, hogy az elsőfokú adóhatósági határozatot úgy interpretálja, hogy a mulasztási bírság azért került kiszabásra, „*mivel a felperes a 2010. december 20-ai határidőig nem tett eleget az adóelőleg kiegészítési kötelezettségének.*”. Az ügy ezen interpretációja álláspontom szerint helytelen, hiszen a hatályos jogszabályok alapján az a követelmény az adózóval szemben, hogy a **terhelés** megtörténjen a számláján (Art). Az a tény, hogy az adóhatóság számláján 2010. december 20-án még nem került jóváírásra az adó összege, irreleváns körülmény.

Értelmezhetetlen továbbá, hogy hogyan kerül az érvelési láncba az a kijelentés a Tisztelt Kúria részéről, hogy „*A mulasztási bírság összegét 20% helyett 16%-ban állapította meg*” (az adóhatóság). Ezzel a Tisztelt Kúria azt sugallja, hogy az ügyben akár a maximális (az adóhatóság által a jogalkotó felhatalmazása alapján a legkomolyabb retorzióként alkalmazható büntetés) összegét is kiszabhatta volna. Álláspontom szerint az érvelés ezen pontja súlyos morális kérdést vet fel, és ütközik a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjoggal, mivel az ügy során nem került bizonyításra, hogy 20% kiszabása jogszerű lett volna, sem az, hogy a 16% jogszerű és célszerű lenne. A jogalkotó a jogalkalmazó számára azért biztosít mozgásteret egy 0%-20% közötti intervallumban, hogy az ügy súlyához mértén állapítsa meg a szankció nagyságát. Így azzal érvelni, hogy akár a maximum is kiszabható lett volna, nem illeszkedik az ügy okszerű megoldásának logika rendszerébe, és a szofisztikált jogérzék aggasztó hiányát mutatja. Pláne úgy, hogy semmivel nincs alátámasztva. **A bírság mértéke (16%) még nem res iudicata**, mert bíróság jogerősen még nem ítélte meg az adóhatóság részére, azonban a Tisztelt Kúria ítélete implicite jogellenesen mégis olyan helyzetet teremtett, ahol a felperesen az ennek megfelelő bírság végrehajthatóvá válik, sértve ezzel a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjogot.

A maximálisan kiszabható 20%-nál alig kevesebb 16%-os bírság célszerűtlenségére a felperes az első fokú tárgyaláson részletesen kifejtett álláspontjában nyomatékosan hivatkozott érvek sokaságát felhozva, és világosan **kérte a bíróságot annak megállapítására, hogy ez a bírságarány még akkor is rendeltetésellenes joggyakorlásnak számít az adóhatóság részéről**, ha elfogadnánk, hogy a **terhelés** nem 20-án, hanem egy nappal később történt. A felperes, mint fél, ezen eljárási cselekménye egy **rendelkező cselekmény** volt, amely köti a bíróságot. A rendelkező cselekmény egy akaratkijelentés volt a felperes részéről arra vonatkozóan, hogy bírósági döntést kér a 16% igazságossága és célszerűsége vonatkozásában. Az ilyen rendelkező eljárási

cselekményhez a bíróság kötve van (még akkor is, ha a kérés elutasítását eredményezi – ehhez azonban megfelelő indokolás szükséges). A felperes késérést azonban a Tisztelt Kúria egyáltalán nem méltatta, csak implicite helyben hagyta, indoklás nélkül, annak ellenére, hogy az erre irányuló felperesi rendelkező cselekmény, mint törvényileg szabályozott eljárási cselekmény, nem egy mérlegelhető indítvány volt, hanem egy bíróságot kötő rendelkezés a perre vonatkozóan.

Azáltal, hogy a felperes igazságszolgáltatás igénybevételére vonatkozó igénye nem került kielégítésre, a Tisztelt Kúria súlyos eljárási hibát vétett, sértve ezzel a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát. Gyakorlatilag a bírósághoz fordulás jogát nem tudta gyakorolni a felperes, mert a bíróság nem méltatta. Hiszen ha nem foglalt állást maga a Tisztelt Kúria a 16% kérdésében, akkor a per célját figyelembe véve (ami az ügy végérvényes eldöntése egy tisztességes és ésszerű időn belül megvalósuló hatósági eljárásban) az lett volna a kötelessége, hogy az első fokon eljáró Kecskeméti Törvényszéket olyan új eljárásra kötelezze, amelyben a bíróság százalékanak nagysága célszerűen meghatározásra kerül, vagy a felperes keresete megfelelő indokolással elutasításra kerül. Ehelyett úgy rendelkezett, hogy a 16%-os bírságot kiszabó adóhatósági határozatot hatályában visszaállítja. De milyen alapon történhet ilyen esetben végrehajtás, ha egyszer a felperes az adóhatósági határozat egyik érdemi tartalmi elemét megkérdőjelezte (Alaptörvényben foglalt jogát gyakorolva), és érdemi bírósági állásfoglalás nem született a kérdésben?

Ezzel a Tisztelt Kúria eljárásával Alaptörvényben előírt hatósági kötelezettséget mulasztott. Így a felperes rendkívül méltánytalan jogi helyzetbe került, mintha nem is jogállamban élnénk, hanem valami elnyomó önkényuralmi rezsimben, ahol felperesi kéréseket nem szokás méltatni és döntéseket nem szokás érdemben indokolni, de végrehajtást mindezek ellenére szokás foganatosítani.

Az államnak a fennhatósága alatt tevékenykedő személyek jogvédelmére irányuló általános kötelezettsége a jogállamiság egyik alapvető princípiuma. Ennek részeként **a bíróság köteles az anyagi jogot alkalmazni** (jelen esetben az Art szövegezése alapján), valamint **köteles a jogvitát érdemben eldönteni** (hatékony pártatlan eljárásban ésszerű időn belül – ez utóbbit jelen esetben a törvény 120 napban állapítja meg). A felperes 16%-ra vonatkozó vitája nem lett érdemben eldöntve, a Tisztelt Kúria mégis helybenhagyta az adóhatóság azon határozatát, amelynek ezt az elemét a felperes vitatja. Emiatt nem érvényesült a felperes igénye az igazságszolgáltatás kifejtésére a 16%-os bírság mértékét illetően. Márpedig a felperes erre irányuló igénye **alkotmányos alanyi közjog**. Mint ilyen, a felperes álláspontja szerint a Tisztelt Kúria ítélete nem maradhat érvényben. Már csak azért sem, mert ez az igazságszolgáltatással kapcsolatos alapvető jog egyben **alapvető emberi jog** is, és ezért az ítélet és annak meghozatalának eljárása sérti az 1948. évi Emberi jogok egyetemes nyilatkozatát, az 1966. évi Polgári és politikai jogok nemzetközi egységokmányát, továbbá a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság előtt érvényesíthető igényként az Emberi jogok európai egyezményét is (figyelembe véve, hogy azok az emberi jogok, amelyek nem csak természetes személyre vonatkozhatnak, megilletik a jogi személyeket is).

6. Indokolás 3. bekezdés:

Az ügy során első alkalommal a Tisztelt Kúria a 2010. december 20-án kiadott felperesi átutalási megbízást úgy minősíti saját szavaival, hogy „*már elkésett*”, mivel „*a felperes az átutalási megbízást olyan időpontban adta, amikor a pénzügyi intézmény – a nyitva tartási időt is figyelembe véve – aznap már nem tudta feldolgozni*”. Az érvelést átgondolva a Tisztelt Kúria azt állítja, hogy azért késett el a felperes, mert a pénzügyi intézmény a megbízást nem tudta feldolgozni 20-án. Ez az interpretáció azért téves, mert irreleváns tény, hogy a pénzügyi intézmény mikor dolgozza (könyvelési és teljesíti) a megbízást (Art). Az egyetlen releváns információ a törvény (Art) alapján az, hogy a pénzügyi intézmény mikor **terheli** meg a számlát (jelen esetben az éjjel-nappal működő online valósídejű tranzakciós rendszere alkalmazásával a **terhelés** 20-án megtörtént – mint ahogyan például a bankkártyával történő elektronikus fizetések esetében is történik a **terhelés** a valósídejű tranzakciós rendszerben, amikor akár éjjel (banki nyitvatartási időn kívül) elektronikusan fizetünk egy bevásárlóközpontban vagy a benzinkúton). Ilyen esetekben senki sem merné megkérdőjelezni, hogy mikor történt a **terhelés**, hiszen ha nem azonnal történne, akkor működésképtelen lenne az egész pénzügyi rendszer. Másnap persze ezek a megbízások teljesítésre kerülnek. Addig azonban a **terhelés** él a számlán.

Ismételten hangsúlyozni szükséges, hogy a hatályos jogszabályok alapján irreleváns tény, hogy a pénzügyi intézmény a megbízást mikor dolgozza fel (könyvelési és teljesíti). Ezért erre hivatkozni az ügy érdemi eldöntésekor álláspontom szerint kirívóan okszerűtlen. Különösen azért, mert az ügy idején még nem az új 4 órás pénzügyi intézményi teljesítési szabály volt érvényben, hanem három nap állt rendelkezésre a pénzügyi intézménynek arra, hogy a megbízást teljesítse. Az eset ezen körülményét ismerve figyelembe veendő, hogy a pénzügyi intézményi feldolgozás nem lehet alapja az adózó adófizetésének, hiszen az már az adózó befolyásán kívül esik. A jogalkotó ezt felismerve a **terhelés** dátumához kötötte az adó megfizetésének napját. A felperesi álláspont szerint a **terhelés** a takarékszövetkezeti tranzakciós rendszerben már 2010. december 20-án megtörtént, amelyet két, egymástól független pénzügyi intézményi okirat is cáfolhatatlanul bizonyít.

További fajsúlyos körülmény, ami nem került mérlegelésre a Tisztelt Kúria által, hogy a Takarékszövetkezet csak egy közvetítő pénzügyi intézmény, mivel az adóhatóság felé a jóváírást a Takarékbank végzi. Ez további átfutási időt vesz igénybe. Emiatt az adó összegét az adóhatóság 2010. december 20-án akkor sem kapta volna meg, ha a felperes 20-án 14:00 óra előtt pár perccel indítja az átutalást (amire az alperes és a Tisztelt Kúria úgy hivatkozik, mint a teljesítésre nyitva álló időablak). Így az Alperes által hivatkozott sérelem egyébként is bekövetkezett volna a felperes 14:00 előtti átutalása esetén is, mivel aznap, 20-án a Takarékbanki átutalás még nem teljesült volna az Alperes felé. Így ilyen esetben a marasztalás megkérdőjelezhető, pláne akkor a összegben, amekkora összeget az Alperes a felperestől megpróbál az ügy ürügyén behajtani a bevételi statisztikáinak javítása érdekében.

7. Indokolás 5. bekezdés:

A Tisztelt Kúria elfogadja azt az alperesi érvelést (lévén része indokolásának), hogy sem a felsorolt három törvény (Art, Pft, Hpt), sem a pénzügyi intézmény általános szerződési feltételek nem ad

eligazítást arra vonatkozóan, hogy „milyen időpont tekinthető a számla **megterhelésének**”. Nyilvánvaló azonban, hogy ez az egyetlen lényeges kérdés az üggyel kapcsolatban. A **terhelés** dátumának tisztázása nélkül az ügy jogállami keretek között önkényesen nem dönthető el, lebegtetve hagyva a **terhelés** dátumának definícióját.

Ezzel álláspontom szerint a Tisztelt Kúria átlépi a törvény szövegét, megsértve ezzel a bíróságok törvénynek való alárendeltségének alkotmányos alapelvét, és a hatalmi ágak szétválasztásának követelményét. A jogalkalmazót a szakmai járatlanság és a tématerületi szakértő igénybevételének hiánya meggátolja a tisztánlátásban és a törvény szövegének helyes értelmezésében, és a szakmai ismereteket saját köznap pontatlan szóhasználatával pótolni igyekezve saját törvényt alkot, ami ütközik a jogalkotói szándék racionalitásával, és az írott joggal (Art, Pft).

A Tisztelt Kúria úgy hozta meg ítéletét, hogy semmilyen erőfeszítést nem tett arra, hogy az ügy szempontjából egyetlen lényeges érdemi körülményt felderítse, a felek számára megnyugtatóan rögzítse, és azt az ítéletében alátámassza: mikor történt a **terhelés**. Ez a súlyos igazságszolgáltatási diszfunkció, mint később látni fogjuk, sérti a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjogot is, és a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogot is álláspontom szerint, mivel minden más esetben a 20-i **terhelés** (felperesre hátrányos) joghatásai érvényesültek (pl. 20-i értéknap).

A jogforrások a **terhelés** dátumára vonatkozóan azért nem tartalmaznak iránymutatást, mert a számla **terhelése** pénzforgalmi terminológia, nem jogi kategória. Ez egy terminus technicus. Ugyanez a szó (**terhelés**) szerepel az Art-ban is. A Tisztelt Kúria elmulasztotta felismerni ismeretei hiányát és független bankinformatikai/banküzemeltetési szakértő megkérdezését az ügy egyetlen releváns körülményének tisztázásában, ezért ítélete álláspontom szerint kirívóan okszerűtlen, ezáltal jogszerűtlen, és objektíve törvénybe ütköző (Art, Pft). Mindez úgy valósul meg, hogy ezáltal Alaptörvénybe is ütközik az ítélete.

Először a Tisztelt Kúria konstatálja, hogy a **terhelés** fogalma ismeretlen a jogalkalmazó számára, majd ennek ellenére nekifut, és megállapítja, hogy a **terhelés** nem történt meg 2010.12.20-án. Álláspontom szerint ez egy intelligens társadalomban nonszensz és elfogadhatatlan.

8. Indokolás 6. bekezdés:

A felperes az ellenkérelmében megkérte a Tisztelt Kúriát, hogy az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszéktől kérje be a felperes által az ügy során beterjesztett 37 oldalas részletes beadványát, amiben a felperes álláspontjának részletes kifejtése található. Az előzmények ismertetése során a Tisztelt Kúria nem tért ki arra, hogy ezt a dokumentumot az ítélete meghozatalakor figyelembe vette-e vagy ignorálta. Álláspontom szerint ez sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogot, és a tájékoztatásra vonatkozó polgári jogi alapelvet.

A felperesi álláspontot a Tisztelt Kúria mindössze egy mondatban summázza annak ellenére, hogy a felperesi álláspont jóval komplexebb volt, és a felperes kitért a pénzforgalmi szakmai

háttérre is, ami az ügy elbírálásánál elengedhetetlen. Az alperesi álláspont ismertetése ezzel szemben részletes, terjedelmes, továbbszótt, azonban szakmai nonszensz. Az álláspontok torzított, aránytalan, elfogult dokumentálásának ténye álláspontom szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogot, valamint sérti a fegyveregyenlőség polgári jogelvet, ami az Alaptörvényben a tisztességes eljáráshoz való jogban jelenik meg.

A Tisztelt Kúria a felperes álláspontja szerint az igazság mérlegének csak az egyik oldalát töltötte fel, mégpedig az adóhatóság serpenyőjét. A felperes serpenyőre üresen maradt. Ez a fajta nyilvánvaló és súlyos, kirívóan okszerűtlen eljárás mód felveti a pártatlanság sérülésének kérdését a felperes álláspontja szerint. A pártatlan eljárás szintén alkotmányos követelmény. Amiatt is kiemelandő a fegyveregyenlőség elvének megsértése, mert az ítélet nyilvános, abba bárki betekinthez, és az ügyet az ítélet alapján fogja megítélni. Továbbá rendkívüli jogorvoslatok esetén is csak az látszik az álláspontokból, amit az ítélet tartalmaz, így alapvető jogsértés álláspontom szerint, ha a felek álláspontja nem szimmetrikusan, pártatlanul került dokumentálásra, hanem elfogultan, aránytalanul, az alperesi álláspontba szinte beleszerelmesedve annak romantikus továbbszövése és átfogalmazása által.

9. Indokolás 7. bekezdés:

A Tisztelt Kúria az Alperes álláspontját osztva a két pénzügyi okirati bizonyíték helyett a takarékszövetkezeti ügyintéző kísérőlevelét fogadta el bizonyítékként. A felperes álláspontja szerint a Tisztelt Kúria a bizonyítékok téves és kirívóan okszerűtlen mérlegelését követte el, a bizonyítékok bizonyító erejének eltérő mérlegelésével egyszerűen figyelmen kívül hagyta az okirati bizonyítékokat. Erre vonatkozó indokolása több ok miatt is kétséges:

- Az okiratokon világosan az szerepel, ami a törvény szövegében is szerepel: „**Terhelés**”. Egyik okiraton sem szerepel az, hogy „átutalást végző szándéka szerint **terhelés**” vagy hasonló (amire az ítélet hivatkozik).
- Az okiratok egyikén a megbízás státusza is szerepel: KÉSZ. Ezen az okiraton a **terhelés** és az értéknapi dátuma is 20-a.

A takarékszövetkezeti alkalmazott nem volt a per alanya, egyetemi szakirányú végzettsége nem igazolt, és a kísérőlevele ellentmondásban áll annak mellékletében becsatolt pénzügyi okirattal. Emiatt a felperesi álláspont szerint bizonyítékként nem vehető figyelembe. Az sem került tisztázásra, hogy a takarékszövetkezeti alkalmazott egyáltalán nyilatkozhat-e a takarékszövetkezet nevében.

Megbotránkoztatón súlyos logikai csúsztatást követ el a Tisztelt Kúria az alábbi állítása során:

„A felperes által becsatolt bizonylat szerinti 2010. december 20-ai „terhelési” nap az utalást eszközöző személy által megjelölt értéknapi és nem a pénzforgalmi szolgáltató nyilatkozata.”

Ilyen következtetési logikával nem lehetséges helyes ítéletet hozni, ugyanis az állítás az alábbi súlyos tárgyi tévedéseket tartalmazza:

- A Tisztelt Kúria szerint az okiraton szereplő „**terhelési nap**” a felperes által megjelölt „értéknap”. A **terhelési nap** nyilvánvalóan egy teljesen más fogalom, mint az értéknap. Az okiraton szerepel az értéknap is, ami szintén 20-a. Az értéknap felirat alatti adat akkor a Tisztelt Kúria fordított logikája szerint mi lenne, ha a **terhelési nap** a Tisztelt Kúria szerint az értéknapot jelenti? Nyilvánvalóan a Tisztelt Kúria egy tarthatatlan kísérlettel az okirat világos és egyértelmű jelentését és megkérdőjelezhetetlen tartalmát próbálja átmagyarázni egy védhetetlen csúsztatással.
- A pénzügyi okirat tartalmát a Pft. egyértelműen és világosan szabályozza, törvény kötelezi a takarékszövetkezetet, hogy milyen tartalommal kell visszaigazolni az átutalási megbízást. Ezek közé tartozik a **terhelési nap** és az értéknap is. Szó sincs olyan butaságról, hogy pénzügyi okirat az utalást végző kívánságlistáját tartalmazná, a valós adatokat viszont nem (amire márpedig törvény kötelezi a pénzügyi intézetet). Ez már csak abból is következik, hogy a pénzügyi okirat az átutalást követően készül, és ahogyan a felperes által prezentált pénzügyi okiraton látszik is, az átutalás státusza már KÉSZ értéket kapott. Az okiraton nem az szerepel, hogy „tervezett **terhelés napja**”, hanem az, hogy „**terhelés napja**”. Hová tűnne a jogállamiság, ha okiratok tartalmát csak úgy át lehetne magyarázni, hogy igazából ami rá van írva, az csak a szomszéd magánvéleménye volt, és nem is azt jelenti, ami jelent... Pláne ha törvény szabatosan rendelkezik a visszaigazolás tartalmi elemeiről.
- **Új vélt bizonyíték felhozatala felülvizsgálati eljárásban nem lehetséges**, márpedig az történt, ráadásul nem is az alperes adóhatóság részéről, hanem a Tisztelt Kúria szúrt az eljárásba egy vélt bizonyítékot. Az alperes adóhatóság ugyanis nem hivatkozott arra, hogy az okiratok tartalmával gondja lenne. Annak az állításnak az alátámasztása, hogy az okiratok tartalma más, mint ami rájuk van írva, csak a pénzügyi intézet egy további nyilatkozatával lenne lehetséges, enélkül a Tisztelt Kúria hipotézise teljesen megalapozatlan. Sem a takarékszövetkezet, sem az alperes adóhatóság nem állított az eljárásban olyat, hogy az okiratokon az átutaló szándéka szerinti dátumok szerepelnének. Így erre hivatkozni az ítéletben teljesen és nyilvánvalóan jogszerűtlen.
- Az utalást nem a személy (jelen esetben a felperes) eszközli, ahogy a Tisztelt Kúria tévesen feltételezi, hanem a pénzügyi intézet. A felperes nem tud utalni a pénzügyi intézet helyett, ez is egy szakmai nonszensz. A felperes mindössze az átutalási megbízást adja ki. Ezzel a felperes szerepe véget ér az adómegfizetés szempontjából. Az ezt követő folyamatok (mint például az elektronikus tranzakciós rendszerben megvalósuló terhelés, a másnap megvalósított utalás (teljesítés), majd végül a könyvelés) mind a takarékszövetkezet által végzett műveletek, amire a felperesnek nyilvánvalóan nincs kihatása. Így az utalást nem a felperes végzi (eszközli), hanem a pénzügyi intézet.
- Hová tűnik a jogállam, ha pénzügyi okiratok tartalmát öletszerűen lehet átértelmezni, és olyan tartalmat bele lehet fantáziálni, amely a józan ész szerint nem következik a tartalmából. Ezzel azonnal megszűnik a jogbiztonság és a kiszámíthatóság.
- Amennyiben elfogadnánk, hogy a pénzügyi okiratokon nem az szerepel, ami rájuk van írva, hanem az utalást indító személy szándéka szerinti dátumok, akkor érthetetlen,

hogy a takarékszövetkezeti alkalmazott (aki nem volt a per alanya) miért olyan pénzügyi okiratot csatolt be a 21-i **terhelés** alátámasztásául, ami 20-i **terhelést** támaszt alá. Tehát a takarékszövetkezeti kísérőlevél állítása nincs alátámasztva, önellentmondásos. Ha a pénzügyi okiratokon az átutaló szándéka szerinti dátumok szerepelnének, akkor az is magyarázatra szorulna, hogy miért szerepel az okiraton a könyvelés dátuma. Az is az átutaló szándéka szerinti dátum lenne? Én mondom meg, hogy a takarékszövetkezet mikor könyvelje le a megbízást? Nyilvánvaló nonszensz. Az okirat tényeket tartalmaz, és nincs helye ötletszerű fantáziálásnak a tartalmát illetően.

A pontatlan és szakmailag tarthatatlan szóhasználat is a banküzemeltetési szakmai kompetencia teljes hiányát mutatja a Tisztelt Kúria részéről, demonstrálva ezzel azt, hogy ilyen zavaros észlelés, szóhasználat és logika alapján helyes következtetés nem vonható le, célszerű ítélet nem hozható. A jogalkalmazó az ügyemben sajnos nem lát tisztán, és nem képes jogalkalmazói funkcióját a törvény szellemében és a törvény céljának megfelelően ellátni.

10. Indokolás 10. bekezdés:

A Tisztelt Kúria szerint: „**A perben az eldöntendő kérdés az volt, hogy a felperes a feltöltési kötelezettségének határidőben eleget tett-e azzal, hogy az utolsó nap, 2010. december 20-án a pénzügyi intézetnek online átutalási megbízást adott.**”

Álláspontom szerint a Tisztelt Kúria az ügy lényegét súlyosan tévesen és kirívóan okszerűtlenül ítélte meg, így logikai láncolatát téves premisszára alapozta. Az ügy kiindulópontját érintő súlyos logikai csúsztatás eredménye a Tisztelt Kúria ítélete. A Tisztelt Kúria szakmailag nem tudta megítélni, hogy mi az ügy tárgya, így a törvényt (Art) hibásan értelmezte. Ezt a végletesen egyszerű, atomi ügyet nem lehet máshogy értelmezni, mint ahogy a törvény elvárja. **A jogalkotó világosan fogalmaz, amikor az adó megfizetését a terheléshez köti.** A kógens jogszabályt nem lehet máshogy értelmezni. Ekkor ugyanis a bíróság törvénynek való alárendeltségének alkotmányos követelménye sérül. **Nincs helye pontatlan mellébeszélésnek.**

Álláspontom szerint a Tisztelt Kúria az ügyet eltérítette és kisiklatta az alkotmányos pályájáról azzal a kapitális hibával, hogy az adó megfizetését az online átutalási megbízás kiadásának (hol pedig a teljesítésének) napjához kötötte, és nem a törvény (Art) által megkövetelt **terhelés** napjához.

Az álláspontom szerint **a perben eldöntendő egyetlen kérdés az, hogy az adózó számláját a pénzügyi intézet az adó összegével megterhelte-e 2010. december 20-án.**

Az ügy bármilyen más, ettől eltérő interpretációja nem állja meg a helyét az ügy idején hatályos jogszabályi környezetben, és törvénybe, valamint implikált hatásai miatt Alaptörvénybe ütközik, továbbá súlyos eljárási szabálysértést okoz, hiszen nem az irányadó tényállásra vonatkozik.

A Tisztelt Kúria és az adóhatóság ahol csak lehet, kerülgetik a **terhelés** szó használatát, mint a forró kását, és tendenciózusan a teljesítés, a feldolgozás, sőt itt az átutalási megbízás fogalmakkal keverik. Egy ilyen egyszerű ügyben álláspontom szerint a Tisztelt Kúria nem vétheti el annyira súlyosan a célt, hogy a törvény által megkövetelt **terhelés** helyett azt mondja, hogy „online átutalási megbízást adott”, és azt tekintse az ügy alapkérdésének, hogy ezzel megfizette-e az adót a felperes. Nem az a jogvita tárgya, hogy a felperes mikor adta ki az átutalási megbízást, sem nem az, hogy az mikor teljesült. Ezekkel a fogalmakkal konyhanyelven operálva jogszerű ítélet az ügyben nem hozható.

A perben eldöntendő egyetlen kérdés, hogy mikor került sor a **terhelésre**. A **terhelés** egy terminus technicus. A **terhelés** szót annak szakmai értelmében kell értelmezni, összhangban az Art. követelményével, ami a **terheléshez** köti az adó megfizetésének dátumát. Álláspontom szerint nincs helye köznap i értelmezésnek, találgatásnak vagy ötletszerű érvelésnek, hiszen a jogalkotó világosan fogalmaz, és az okiratokon is világosan szerepel a **terhelés** napja.

Amennyiben a Tisztelt Kúria nincs tisztában a **terhelés** szó jelentésével, akkor szakértőt kell felkérnie annak tisztázására. A **terhelés** a bankinformatikai rendszer elektronikus tranzakciós alrendszerében azonnal megvalósult 2010.12.20-án, lehetetlenné téve ezen túl a felperes számára, hogy pénze felett a továbbiakban rendelkezni tudjon. A **terhelés** minden előfeltétele adott volt 2010.12.20-án (megbízás minden adata, fedezet a számlát, stb.), így a tranzakciós rendszer visszaigazolta a **terhelés** megtörténtét. Az átutalás teljesítése és könyvelése másnap történt csak meg, de ez irreleváns.

A Tisztelt Kúria kirívóan okszerűtlen eljárása során felhasznált érvelés az alábbi következtetési sémával ekvivalens:

- Törvény: Aki teljesítményfokozó szerrel visszaél, büntett miatt büntetendő.
- Tisztelt Kúria: Mivel a felperes zsebében Red-Bull volt, a fenti törvény alapján bűnös.

Tudni kellene szakmailag, hogy mit jelentenek a törvény szavai. Szakmai ismeret nélkül a jogalkalmazó vak, és felületes értelmezésével, konyhanyelvi megfogalmazásával kirívóan okszerűtlen, azaz nem képes ellátni elsődleges funkcióját. A Tisztelt Kúria adózási és banküzemeltetési szakmai hiányosság és szakirányú végzettség feltételezhető hiánya miatt (szakértő bevonását mellőzve) nyilvánvalóan kirívóan okszerűtlen eljárásában jogellenes ítéletet hozott a felperes álláspontja szerint, mert nem tudta értelmezni a törvény jelentését és a jogalkotó célját. Jogértelmezési tévedés történt, ami a Tisztelt Kúria irányában felróható jogellenességet valósított meg.

A jogalkotó azért kötötte az adó megfizetésének napját a **terhelés** napjához (és nem a teljesítés napjához), mert az adózó a **terhelést** követően kiesik pénze birtokából, és a továbbiakban már nincs arra kihatása, hogy a teljesítés (a kedvezményezett számláján való jóváírás) mikor történik meg a pénzügyintézet által. Ha a pénzügyintézetben két napig bombariadó van, akkor csak harmadnap.

A Tisztelt Kúria téves interpretációja az álláspontom szerint az igazságszolgáltatás szakmai kudarca az ügy tükrében. Az ügy lényegének ilyen súlyos elvé tése álláspontom szerint alapot ad az alkotmányjogi panaszra, mert alkotmányos jogok sérülnek, és megalapozza a Tisztelt Kúria nyilvánvalóan kirívóan okszerűtlen eljárása megállapítását.

38/1993 (VI.11.) AB határozat: „A bíróság egyedi jogvitát eldöntő határozata mögött mindig az a vélelem húzódik meg, hogy az formailag egy egyedi döntésen – jogszabályon – alapul és tartalmilag annak meg is felel. **Ha bebizonyosodik, hogy a döntés – a bírói határozat (ítélet vagy végzés) – nem felel meg a jogszabályoknak, ez azt jelenti, hogy a bírói hatalom túllépte a hatalomgyakorlásnak az Alkotmány által konstituált rendjét és – a magyar Alkotmány által lehetővé nem tett módon – közvetetten bár, mégis bizonyos értelemben az előzetes döntés: a jogszabály megalkotására jogosult hatalmi ág funkciójának gyakorlása területére tévedt.**” (Praetor ius facere non potest).

Álláspontom szerint a Tisztelt Kúria a jogszabályt (Art) nem megfelelően értelmezte, azt helytelenül átfogalmazta, a jogalkotó akaratával ellentétesen értelmezte, ezáltal a felperes alapjogi sérelmet szenvedne az ítélete következtében, valamint az ítélet hatályban tartása jogbizonytalanságot teremt. Nem véletlen, hogy a jogalkotó a **terhelés** napjához kötötte az adó megfizetését, és nem a teljesítés napjához. A **terhelést** követően ugyanis az adózó már kikerül a pénze birtokából, így nincs kihatása arra, hogy a pénzügyi intézet az átutalási megbízást a rendelkezésére álló időn belül mikor teljesíti (másnap vagy harmadnap, stb.).

Az Alaptörvény szerint nincs helye köznap i értelmezésen alapuló megállapításoknak, különösen nem úgy, hogy az adóhatóság vagy egy takarékszövetkezeti ügyintéző mondja meg, hogy mit tekint köznap i értelmezésnek, amire végül a Tisztelt Kúria a végső ítéletét alapozza. Az Art világosan fogalmaz: az adó megfizetésének napja a **terhelés** napja. Ehhez azt szükséges megállapítani, hogy mikor volt a **terhelés**. A 20-i **terhelés** tényét a felperes álláspontja szerint okiratok bizonyítják makacsul és szilárdan.

Ezzel szemben 21-i **terhelést** okirat nem támaszt alá, és 21-i **terhelést** feltételezve feloldhatatlan ellentmondások születnek. A Tisztelt Kúria ködösen érvel, amikor arra a következtetésre próbál jutni, hogy 21-én történt a **terhelés**, de maga sincs tisztában a **terhelés** banküzem tani és bankinformatikai jelentésével.

11. Indokolás 11. bekezdés:

A Tisztelt Kúria érvelése: „az adó megfizetésének időpontja nem az a nap, amikor az adózó fizetési megbízást ad a számláját vezető pénzügyi intézetnek, hanem az a nap, amikor a számlát vezető pénzforgalmi szolgáltató azt a ténylegesen **megterhelte**”. Itt a Tisztelt Kúria a jelek szerint a felperesi álláspontot félreértelmezte, hiszen a felperes soha nem állította azt, hogy az adó megfizetésének napja a megbízás kiadásának napja lenne. A Tisztelt Kúria a saját téves ügyértelemezését (lásd ítélet 10. bekezdése) szövi tovább, álláspontom szerint kirívóan okszerűtlenül. Értelmezhetetlen, hogy a Tisztelt Kúria milyen álláspontokat ütköztetését végzi itt ahelyett, hogy a tényleges álláspontokat ütköztetné: megtörtént-e a számla **megterhelése** 2010.

december 20-án? A megbízás kiadásának dátumára történő hivatkozás, és érveléstechnikai felhasználása egy következtetésben annak láttatására, mintha egy érvényes logikai levezetés történe, teljesen irreleváns, jogi és szakmai szempontból kifogásolható.

Amennyiben a fenti bekezdések a Tisztelt Kúria részéről szándék szerint nem az indokolásnak a részei, akkor azt álláspontom szerint nem az indokolás fejezetbe kellett volna tenni, hanem egy objektív, tárgyilagos preambulum fejezetbe, vagy egyértelműen kellett volna jelezni az indokolás fejezetben, hogy az ismertetett tények a felek álláspontjai.

Jelen formában azonban az indokolás fejezetben foglalt fenti állítások formailag a Tisztelt Kúria érvelési láncolatának részét képezik indokként az ítélethez, és olyan formában jelennek meg, hogy azt a Tisztelt Kúria nem előzményként, hanem saját indokolása részeként és céljából, átfogalmazva használja fel. A fenti pontok így egy furcsa egyveleget alkotnak a felek álláspontjának és a Tisztelt Kúria által továbbbszött indokolásnak, azok világosnak nem mondható összemosásával. Az indokolás bevezető részében több helyen nem világos, hogy mit ki mond, vajon a Tisztelt Kúria állít-e valamit indokolása részeként vagy a perbevonat felek valamelyikét idézi. Ez annak köszönhető sajnálatos módon, hogy az állítások nem úgy szerepelnek az előzmények ismertetésénél, ahogyan azokat a perbe vonat felek korábban állították, hanem a Tisztelt Kúria által továbbbszött, átfogalmazott formában, torzítva és aránytalanul jelennek meg.

Mivel azonban az érvelés számos helyen logikai hibákat tartalmaz, kirívóan okszerűtlen eljárást eredményez, így az ítélet sem megalapozott indokolási láncra épül.

12. Indokolás 12. bekezdés:

Ez a bekezdés képezi a Tisztelt Kúria érdemi érvelését az előzmények (az indokoláshoz tartozó érvelési láncolatba furcsán beleszött) ismertetése után. A Tisztelt Kúria érdemi érvelése az ügy kapcsán 6 mondatban merül ki ebben a bekezdésben.

A Tisztelt Kúria szerint:

1. „A perbeli adatokból, valamint a Takarékszövetkezet 2012.03.13-án kelt nyilatkozatából is megállapítható, hogy
2. mivel a felperesi kezdeményezés az online rendszer részére nyitva álló napi beküldési határideje után történt,
3. azaz zárást követően,
4. a Takarékszövetkezet 2010. december 20-án nem tudta **megterhelni** a felperes számláját a kért összeggel.
5. Erre csak 2010. december 21-én került sor.”.

A Tisztelt Kúria indokolásának leg súlyosabb hibája, hogy nem indokolja, hogy a **terhelés** miért ne történt volna meg 20-án. Ez a kérdés (ami az egyetlen szükséges és elégséges kérdés az ügyben) a látszat és a körítés ellenére nyitva maradt. Attól, hogy a megbízás a teljesítésre vonatkozó határidő után érkezett 20-án és ezért a teljesítésre csak 21-én kerülhetett sor, egyáltalán nem

zárja ki, hogy a **terhelés** a bankinformatikai tranzakciós rendszerben rendben megtörtént 20-án (mint ahogy ezt két okirat is igazolja). A Tisztelt Kúria azt indokolja, hogy a teljesítés miatt 21-én történt. Ez az ügy szempontjából irreleváns. Az indokolás nyilvánvalóan nem illeszkedik az ítélethez, sem az Art-hoz. A tényfeltárás felületessége és pontatlansága a szakmai igényesség nagyfokú hiányát és a jogalkalmazáshoz szükséges szakmai kompetencia hiányát demonstrálja.

Az események valódi kronológiája:

2010.12.20				2010.12.20 19:41	2010.12.21			
NetBank felhasználói autentikáció (felperes belép)	Átutalás indítása a szükséges adatokkal	NetBank egyszerűsített jelszót generál, SMS-ben elküldi	A felperes az egyszerűsített jelszóval aláírja a megbízást	A NetBank tranzakció hatására terhelési bejegyzés jön létre a felperes számláján	A Takarékszövetkezet az aznapi anyagban feldolgozza a tranzakciót (érkezési sorrendben)	A Takarékszövetkezet a tranzakciót a GIRO feldolgozás céljából továbbítja a Takarékbank felé.	A Takarékbank megterheli a Takarékszövetkezet számláját, és megtörténik a jóváírás az Alperes számláján	Megtörténik a tranzakció könyvelése a Takarékszövetkezetben
				Az Art és az EVA tv. értelmében jogi relevanciával bíró aktus	Az ügy szempontjából jogi relevanciával nem rendelkező események			

A felperes kizárólag egyetlen egy esetben marasztalható el: amennyiben a **terhelés** nem 20-án történt (20-i **terhelés** esetén ugyanis az Art szerint nincs ügy, az adó megfizetésre került). Ügy nem marasztalható el a felperes, ha az Art-tal ellentétben az a vád, hogy a felperes megbízása 21-én teljesült. Nem ez a kérdés. A teljesítésre vonatkozó napi határidő (napi zárás) csak a teljesítésre vonatkozik, és nem a **terhelésre** (mint ahogy a takarékszövetkezeti általános szerződési feltételek szövegezéséből erről a Tisztelt Kúria maga is minden bizonnyal elvárhatóan hivatalból meggyőződött).

A teljesítésre vonatkozó napi zárási határidőből nem vonható le következtetés a **terhelés** idejére vonatkozóan. A **terhelés** humánerőforráshoz nem kötött tranzakciós esemény, a könyvelés és teljesítés pedig humánerőforráshoz kötött könyvelési események. A Tisztelt Kúria számára nem áll rendelkezésre bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a **terhelés** 21-én történt volna. Emiatt az, hogy a **terhelés** nem történt meg 20-án, nem igazolt. Nem is lehet igazolt, hiszen a 20-i **terhelés** két okirattal is igazolt. A felperes okiratokkal bizonyította, hogy a **terhelés** 20-án történt meg. Ezek alapján a felperes nem marasztalható el az ügyben.

A Tisztelt Kúria az indokolás fenti érdemi részében levezetett érvelésben súlyos tárgyi tévedéseket is vét álláspontom szerint. Ezek rendre (a fenti bekeretezett 5 pontnak megfelelően):

1. 2010. december 21-i **terhelés** kizárólag a takarékszövetkezeti munkatárs kísérelésében szerepel. Máshol nem. Így azt állítani, hogy a perbeli adatokból (többes számban) 20-i **terhelés** látszik, hamis. Az adóhatóság is egyedül a takarékszövetkezeti kísérelésre alapozza álláspontját. A Tisztelt Kúria itt bemondás alapján ítélt, ellenőrizetlen magánvélemény alapján, bizonyíték nélkül.

A perbeli adatok (értsd hiteles pénzügyi okiratok) a 2010. december 20-i **terhelés** tényét támasztják alá minden kétséget kizáróan. Két, egymástól független, egybehangzó pénzügyi bizonylat is egyértelműen bizonyítja, hogy a **terhelés** 2010. december 20-án a valósidejű tranzakciós rendszerben megtörtént.

A Tisztelt Kúria érvelésének első premisszája tehát hamis álláspontom szerint.

Emellett a Tisztelt Kúria mérlegelése egyértelműen és kirívóan iratellenes, hiszen egy kísérőlevél tartalmát bizonyítékként kezeli, holott bizonyítékkal az nincs alátámasztva, sőt, az alátámasztására bizonyítékként mellékletként becsatolt pénzügyi okirat éppen a 20-i **terhelést** támasztja alá. Hogyan lehet egy olyan kísérőlevélre végső ítéletet alapozni, amit a saját alátámasztására becsatolt melléklet cáfol meg?

2. A Tisztelt Kúria (az ügy során először, a bevont felektől teljesen függetlenül, önállósodva, mintegy tovább szőve a téves alperesi álláspont illúzióját) azt állítja, hogy a nyitva álló beküldési határidő az **online rendszerre** vonatkozik. Ilyet még az Alperes sem állított. Az online rendszer 24 órában működik, így beküldési határidőről ott nem beszélhetünk. Ezt támasztja alá, hogy a felperes a Tisztelt Kúria által is elfogadott tényként kezelt 19:41:24-i időpontban adta ki sikeresen az átutalási megbízást 20-án, SMS-ben érkezett egyszerűhasználatos jelszóval visszakereshetően aláírta. Jogszabályi definíció szerint ezt a megbízást a Takarékszövetkezet átvette (Pft). A megbízás elfogadását és a **terhelés** megtörténtét a valósidejű online tranzakciós rendszer a felperes számára pénzügyi okirattal visszaigazolta (minthogy a visszaigazolásra annak tartalmát rögzítve (benne a **terhelés** dátumával) törvény kötelezi). A tranzakciós rendszerben való időben rögzített **terhelés** a következő napig várt, hogy teljesítésre kerüljön a humán személyzet által (de ez az ügy szempontjából irreleváns). A könyvelés és a teljesítés (tehát a megbízás feldolgozása) 21-én történt.

A takarékszövetkezeti napi 14:00 órás beküldési határidő a megbízások teljesítésére vonatkozik, nem pedig a tranzakciós rendszerben megvalósuló **terhelésre** (és a takarékszövetkezeti általános szerződési feltételek teljesítés terminológiát használva hivatkozik a határidő jelentésére (nem említve a **terhelést**)). A napi zárás tehát mindössze annyit jelent, hogy aki addig nem adja ki a megbízást, az már aznap nem teljesül, csak másnap. Azonban az elektronikus tranzakciós rendszerben a **terhelés** minden esetben azonnal megtörténik (pláne akkor, ha erről a pénzügyi intézet visszaigazolást is küld). A teljesítés pedig ebben az esetben csak másnap. De a teljesítés az adó megfizetése szempontjából irreleváns az Art miatt. Emiatt a Tisztelt Kúria ezen premisszája is hamis álláspontom szerint.

3. Újra: A zárás könyveléstechnikai fogalom, és a humán személyzet azon tevékenységére utal, hogy az addig beérkezett megbízásokat még aznap feldolgozzák (könyvelik, teljesítik). Tehát a zárás az átutalási megbízások teljesítésére vonatkozik. **Terhelésre** nem vonatkozik zárás, mert az valós időben lezajlik a tranzakciós rendszerben. A teljesítés (és a teljesítésre vonatkozó napi zárási határidő) az ügy szempontjából azonban irreleváns. Emiatt a Tisztelt Kúria ezen premisszája irreleváns az érvelésben álláspontom szerint.

4. A takarékszövetkezeti online valós idejű tranzakciós rendszer **megterhelte** a felperes számláját 20-án. Ezt két, egymástól független pénzügyi okirat is cáfolhatatlanul bizonyítja. Így a Tisztelt Kúria érvelésének negyedik premisszája is hamis álláspontom szerint. Másrészt a Tisztelt Kúria azon kijelentése, hogy a felperes számláját a pénzügyi intézet 20-án nem tudta **megterhelni**, mindenféle bizonyítékot nélkülöz, megalapozatlan, konyhanyelvi, így jogi szempontból a kijelentés ítéletben történő felhasználása súlyosan aggasztó.
5. 2010. december 21-én nem a **terhelésre**, hanem a megbízás könyveléstechnikai feldolgozására került sor. Így a Tisztelt Kúria érvelésének ezen premisszája is hamis álláspontom szerint.

A Tisztelt Kúria egy mondatra tömörített indokolásában álláspontom szerint minden premissza hamis, így okszerű és jogszerű ítélet ezekre a premisszákra nem alapozható.

A Tisztelt Kúria logikai levezetése az indokolás absztrahálásával így foglalható össze logikailag:

1. Bár a pénzügyi **terhelés** definíciója ismeretlen a jogalkalmazó számára,
2. és a törvény az adómegfizetést a **terheléshez** köti,
3. ennek ellenére a felperes számlája a Tisztelt Kúria szerint 21-én került **megterhelésre**,
4. mert az okiratokra más van írva, mint ami rájuk van írva,
5. és mert a felperes a megbízását a teljesítésre vonatkozó határidő után adta be 20-án,
6. emiatt a megbízás teljesítésére és **terhelésére** csak 21-én kerülhetett sor,
7. így az adó nem került megfizetésre,
8. mert az ügy alapkérdése értelmében nem tesz eleget adófeltöltési kötelezettségének az, aki az utolsó napon adja ki az átutalási megbízást, amit a pénzügyi intézet csak másnap tud teljesíteni.

A felperes álláspontja szerint a Tisztelt Kúria ügyértelmezése, logikai levezetése, valamint az így meghozott kirívóan okszerűtlen ítélete szakmai, jogi és logikai abszurdum. **Az ítélet a logika szabályaival ellentétes mérlegelésre épül.** Emiatt a Tisztelt Kúria törvényben szabályozott perbeli eljárási cselekménye, a következtetés, érvénytelen. Emiatt döntése jogszerűtlen, hiszen nem érvényes következtetésre épül, hanem egy halandzsára. Emiatt a Tisztelt Kúria ítélete a felperes álláspontja szerint nem más, mint egy joglátszat, aminek joghatása nem lehet.

A Tisztelt Kúria indokolása logikailag és jogilag nem állja meg a helyét, és jogállami keretek között elfogadhatatlan, mert a Tisztelt Kúria a teljesítés (és korábban az átutalási megbízás) eseményével magyarázza, hogy miért nem történt adófizetés. Teszi mindezt a törvényben (Art) előírt **terhelés** dátumának megállapítása helyett, kirívóan okszerűtlenül érvelve, elfogadható indokolás nélkül. Nem teljesül a bíróság törvénynek való alárendeltségének alkotmányos követelménye.

A szakmai fogalmak pontatlan használata meggátolja a Tisztelt Kúriát a tisztánlátásban és az okszerű logikai láncon keresztül levezetett jogszerű ítélet meghozatalában, alapjogokat sértve ezzel. Emiatt az ügy alkotmányossági felülvizsgálata szükséges az álláspontom szerint. A Tisztelt

Kúria jogértelmezése, logikája és ítélete közelebb áll álláspontom szerint az ezoterikus kuruzsláshoz, mint az okszerű igazságszolgáltatáshoz. Ilyen dolgozatra az iskolában elégtelen jár.

A Tisztelt Kúria arra is utal ebben a bekezdésben, hogy az alperesi álláspontot alátámasztó egyetlen levél (a takarékszövetkezet kísérőlevele, amely ellentmondásban áll saját mellékletével) **2013.03.13-án kelt**. Ez világosan mutatja, hogy az adóhatóság a közigazgatási eljárása során nem tisztázta a tényállást, hiszen a **másodfokú határozatát 2012.01.10-én meghozta**. Ekkor még nem tudhatta, hogy a felperes vajon a (tévesen) hivatkozott napi 14:00 órai (teljesítésre vonatkozó) zárás előtt vagy után adta-e ki az átutalási megbízását (mint ahogy a felperes álláspontjából kiderült, ez egyébként irreleváns tény is, de a Tisztelt Kúria és az adóhatóság erre építi érvelését).

A felperes álláspontja szerint súlyos eljárási szabálysértés és jogállamhoz nem méltó eljárás, hogy az adóhatóság eljárása előtt nem került sor a tényállás tisztázására. A másodfokú adóhatósági határozat kiállítása után több mint két hónappal az adóhatóság a közigazgatási per végéhez közeledve beszerzett egy kísérőlevelet a takarékszövetkezettől, amiben szakmaiatlan módon az szerepel számos ellentmondás közepette, hogy a **terhelés 21-én** történt. A takarékszövetkezeti kísérőlevél saját melléklete cáfolja meg ezt, hiszen a mellékelt okiraton 20-i **terhelési** nap szerepel.

Arról nincs ismeretem, hogy vajon az adóhatóság nyomást gyakorolt-e a takarékszövetkezetre az általa elvárt **terhelési** napra vonatkozó sugalmazással a kísérőlevél tartalmára vonatkozóan (menteni a menthetőt alapon). Kifejezett kérelmemre ezt az adóhatósági levelet sem az adóhatóság, sem a takarékszövetkezet nem adta ki számomra. Vélelmezni így azt kell, hogy ilyen sugalmazás nem történt. Bár sérelmesnek tartom, hogy ezt a levelet vagy a telefonbeszélgetés tartalmát nem ismerhettem meg külön kifejezett kérésem ellenére sem, és ebben az igazságszolgáltatás sem kelt a védelmemre. Erre az elsőfokú polgári peres eljárásban nyilván azért nem volt szükség, mert a Kecskeméti Törvényszék okszerűen nem a takarékszövetkezeti kísérőlevelet vette döntésének alapjául, hanem a két, egymástól független, egybehangzó pénzügyi okiratot.

A személyes magánvéleményem az, hogy nem zárható ki, hogy az adóhatóság nyomást gyakorolhatott a takarékszövetkezet munkatársára, és minden ellentmondás abból fakad, hogy a takarékszövetkezet munkatársa eredeti állítása mellett kitart, de nincs tisztában a háttérben zajló bankinformatikai folyamatokkal, mégpedig azzal, hogy a **terhelés** az elektronikus tranzakciós rendszerben már 20-án megtörtént. A takarékszövetkezeti munkatárs ténybeli tévedése természetesen adóhatósági ráhatás nélkül is fennállhat. 21-én az átutalás teljesítése történt meg (ekkor érkezett meg a pénz az adóhatóság számlájára, és ekkor könyvelte le a takarékszövetkezet az átutalást), de 20-án a felperes a **terhelés** után már nem rendelkezett a továbbiakban a pénze felett, így az adó összege (az előírt 90% helyett 100%-ban) megfizetésre került az Art alapján. Mint ahogy már hangsúlyoztam, egy ügyintéző lehet tévedésben, de egy szigorú audit követelményeknek megfelelő, szigorú számadást vezető bankinformatikai tranzakciós rendszer nem tévedhet. A 20-i **terhelés** ténye független adatokkal alátámasztva

makacsul most is ott van a pénzüintézet tranzakciós rendszerének adatbázisában. Ezzel a helyzettel jogállamban valamit kezdeni kell, mert álláspontom szerint a Tisztelt Kúria ítélete tarthatatlan állapotot szül, és az ítélet ezáltal több ponton sérti a felperes Alaptörvényben rögzített alapvető jogait.

E bekezdésben végül a Tisztelt Kúria okszerűtlennek minősíti a Kecskeméti Törvényszék ítéletét: „Az első fokú bíróság az ezzel kapcsolatos tényeket és adatokat részben iratellenesen, részben okszerűtlenül mérlegelte, így az arra alapított ítélete jogszerűtlen”.

A felperes álláspontja szerint súlyos eljárási hiba, hogy ezt az állítását a Tisztelt Kúria egyáltalán nem indokolta, mert a **felülvizsgálat során ez az egyetlen indoklásra szoruló kérdés**, hogy a Kecskeméti Törvényszék ítélete miért lenne okszerűtlen. Ha ez a kérdés nincs megindokolva, akkor nincs megalapozott felülvizsgálat, és sérül a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog. Így a Tisztelt Kúria saját eljárását tette okszerűtlenné, amivel az egész eljárását jogszerűtlenné tette.

Miért kellene elhinnie egy intelligens társadalomnak **indokolás és érvek nélkül bemondásra** azt, hogy a Tisztelt Kúria fenti állítása igaz? Egy olyan ügyben, ahol a **felperes tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapvető jogát maga az állam veszélyezteti**, ott hogyan fordulhat elő, hogy az első fokú bíróság (felperes szerint is és a Kecskeméti Törvényszék szerint is) okszerű ítélete indokolás nélkül minősül okszerűtlennek? Hová lesz a jogállam, ha ilyen megtörténhet?

A Tisztelt Kúria ítéletének nyilvánvaló jogszerűtlensége és kirívó okszerűtlensége

Egy ítélet akkor lehet jogszerű, ha:

- Világos;
- Valós;
- Okszerű;
- Nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét;
- Nem sérti a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét.

Álláspontom szerint a Tisztelt Kúria jogsértése **nyilvánvaló**, mivel az alábbi érvelés szerint a fenti konjunktív követelményrendszer minden egyes pontját sérti. Másrészt eljárása **kirívóan okszerűtlen**, mivel az ügyben nem az igazság és méltányosság elérésére törekszik, hanem azzal homlokegyenest ellentétesen.

A Tisztelt Kúria ítélete sérti a **világosság** követelményét, mert érvelése logikátlan, ötletszerű, nem az Art. által a normahipotézisben megkívánt terminológiát használja, hanem attól eltérve köznapit értelmzéssel operál egy logikailag hibás, csúsztatást tartalmazó hibás következtetésben. Az indokoláshoz fűződő logikai, szakmai és jogi követelmények alapvető eljárási alanyi jognak tekintendők. Esetemben ez az alanyi jog súlyosan sérült.

Az ítéletre nem teljesül a **valós** követelmény, mivel nem támasztható alá bizonyítékkal. Az ítélet amellet foglalt állást, hogy a **terhelés** 2010.12.21-én történt meg. Ezt azonban semmilyen, bizonyítékként kezelhető matéria nem támasztja alá. Egyedül egy takarékszövetkezeti kísérlévlben szerepel erre való utalás, amely kísérlévl azonban ellentmondásban áll saját mellékletével, ahol a becsatolt pénzüntézet okirat 2010.12.20-i **terhelést** támaszt alá. A kísérlévl nem más, mint egy perbe be nem volt alany magánvéleménye, így álláspontom szerint nem tekinthető bizonyítéknak. A kísérlévl író takarékszövetkezeti munkatárs (sem a takarékszövetkezet) nem volt a per alanya, még arról sem győződött meg a Tisztelt Kúria, hogy egyetemi végzettséggel rendelkezik-e, illetve banküzemteni, bankinformatikai szaktudással rendelkezik-e az illető, vagy jogosult-e a takarékszövetkezetet jogilag képviselni. Ezzel szemben a 2010.12.20-i **terhelést** két, egymástól független, egybehangzó pénzüntézet okirat makacsul igazolja a törvényben (Pft.) foglalt tájékoztatási követelménynek megfelelően.

A Tisztelt Kúria, mint minden bíróság, döntéshozatala során:

- kiválasztja a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat;
- megállapítja, hogy a bizonyítékban foglalt tények valóságok-e.

Az ügyemben a Tisztelt Kúria úgy határozott, hogy a takarékszövetkezeti kísérlévl fogadja el egyetlen bizonyítékként. Azonban a második követelményt elmulasztotta teljesíteni, hiszen arról nem győződött meg, hogy a kísérlévlben tett állítás valódi-e.

Az ítélet nem **okszerű** álláspontom szerint, mivel bizonyítékként nem értékelhető magánvéleményre alapoz, és két, pénzüntézet okiratot, amit bizonyítékként kötelező elfogadni, nem vesz figyelembe. Az ítélet író okszerűtlensége abból adódik, hogy az igazságszolgáltatási eljárásban a Tisztelt Kúria drasztikus lépésével a felperes egyik lényeges kérése (16%-os bírság százalékanak csökkentése) süket fülekre talált, és indoklás nélkül implicate elfogadásra került úgy, hogy megindokolására egyáltalán nem került sor (16%-os bírság kiszabása a maximális 20% helyett úgy, hogy a **terhelés** napja vitatható). Súlyos érveket felsorakoztató érvrendszert közölt a felperes a keresetlelvében a 16% aránytalanságára vonatkozóan, ami uzsorás helyzetet eredményez. Emiatt az ítélet nemhogy nem lehet okszerű, de az okszerűtlenséggel homlokegyenest szembemenve a joggal való visszaélést segíti elő.

Az ítélet sérti az **egyenlő bánásmód** követelményét, mivel egy lényeges körülmény (elektronikus úton történő fizetés) esetében közvetett módon úgy diszkriminál, hogy a hagyományos személyesen történő fizetés szabályait próbálja alkalmazni egy elektronikus tranzakciós rendszerben megvalósult átutalásra vonatkozóan. Így az a csoport, amely elektronikusan fizeti meg az adóját, súlyos hátrányba kerülne azzal, hogy látszólag bár nincs diszkrimináció, mert a személyesen eszközölt átutalás szabályait próbáljuk alkalmazni az elektronikusan fizetőkre is, de mégis hátrányt szenvednek az elektronikusan fizetők, mivel esetükben a **terhelés** a tranzakciós rendszerben azonnal megtörténik.

Az ítélet sérti a **joggal való visszaélés** tilalmát, és ezáltal a rendeltetésszerű joggyakorlás elvét, mert olyan mértékű bírságot alkalmaz, ami az ügy súlyához képest aránytalanul túlzó. Ezzel az adóhatóság a jog köntösében tör a jog célja ellen, és próbálja kihasználni a helyzetet úgy, hogy

bevételi célszámait teljesíteni tudja. Kvantitatíve az adóhatóság nem tudta demonstrálni, hogy milyen számítás szerint jött ki a 16%, így hasraütésszerű, a célszerűség követelményét nem teljesítő túlzott bírságot vetett ki. Az ilyen eljárás a hatósági önkény melegágya, hiszen a jogalkotó által nyitva hagyott mozgástérben belül önkényesen szabhat meg a felső határhoz közeli túlzó értéket egy olyan hatóság, amely a bevételi elvárások teljesítésében érdekelt, és nem a jog alapvető céljának megvalósításában (igazságosság és méltányosság). Az adóhatóság a 0-20% közötti hatásköri szabadságával nem élhet vissza bevétel-teremtési céllal, mert ekkor sérti a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét. A bírságnak a mulasztás mértékéhez kell igazodni. Egnapos (állítólagos) késedelem esetén 16% bírság kiszabása a 0-20%-os sávban nem védhető, hiszen ekkor a 16% alatti tartomány nem lenne mire használva, ha a legkisebb mulasztásra is majdnem maximális %-ot kíván az adóhatóság kivetni. Ide kapcsolódik a *ne bis in idem* őselv sérülése is, mivel az adóhatóság korábbi mulasztásokat felélesztve fűt-fát összeírt a 16% indokaként, hogy a magas bírságot valamivel alátámassza, ami indokot éppen talál.

Nem teljesül továbbá annak követelménye sem, hogy a döntéshez minden körülményt figyelembe kell venni. A felperes álláspontját alátámasztó két pénzügyi okiratot is figyelembe kell venni, azok pedig makacsul tartalmazzák a tényeket.

A fenti öt konjunktív viszonyban álló feltétel közül egyetlen egy sérülése is már jogellenességet eredményez. Mit szólunk akkor abban az esetben, ha mind az öt követelmény sérül?

A Tisztelt Kúria ítéletének tarthatatlan logikai következményei

Amennyiben elfogadnánk a Tisztelt Kúria ítéletét, akkor a következő feloldhatatlan, súlyos logikai ellentmondásokba ütköznénk:

- a. A Tisztelt Kúria szerint a felperes számlája 2010. december 20-án nem került **megterhelésre** (hiszen a felperes számára kizárólag ebben az egy esetben hozható elmarasztaló ítélet, semmilyen más esetben nem).
↔ Ezt azonban okiratok cáfolják.
- b. A Tisztelt Kúria szerint a felperes számlája 2010. december 21-én került **megterhelésre**.
↔ Ezt azonban semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.
- c. Az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék megállapította, hogy releváns jogforrás nem rendelkezik a **terhelés** időpontjának definíciójáról.
↔ A Tisztelt Kúria ezt (az ügy szempontjából egyetlen lényeges információt) elfogadta, később azonban maga is összemosza a **terhelés** fogalmát más fogalmakkal, tanúbizonyságot téve arról, hogy egyik szakmai fogalmat sem ismeri pontosan. Emiatt okszerű ítéletet alkotni nem tudott.
- d. Az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék megállapította, hogy a **terhelés** művelete mást jelent, mint a megbízás feldolgozása, könyvelése és teljesítése fogalmak.
↔ A Tisztelt Kúria ezt (az ügy szempontjából egyetlen lényeges információt) nem kommentálta, később azonban ennek ellenére maga is összemosza a **terhelés** fogalmát más fogalmakkal. Emiatt okszerű ítéletet alkotni nem tudott.

- e. Az Art. az adó megfizetésének dátumát a **terhelés** dátumához köti, ez az írott jog.
 ↔ Ezzel szemben a Tisztelt Kúria az indoklásában a felperest a megbízás és a teljesítés alapján igyekszik marasztalni.
- f. A Tisztelt Kúria nincs tisztában a **terhelés** definíciójával, de ennek ellenére fenntartások nélkül megállapítja, hogy a **terhelés** 21-én történt. Ennek alapján hozott ítéletet.
 ↔ A felperes álláspontja szerint kikerülhetetlen, hogy a Tisztelt Kúria megdönthetetlen módon indokolja, hogy milyen jogforrásra vagy szakmai definícióra támaszkodva állapította meg, hogy a **terhelés** nem 20-án (ahogy a pénzügyi okiratok szerint történt), hanem 21-én történt. Ehhez szükséges, hogy a Tisztelt Kúria, mint igazságszolgáltató ultima ratio, demonstrálja a **terhelés** definícióját, azaz hogy mit tekintett a **terhelés** eseményének, amire az ítéletét alapozta, és ezt bizonyíték támassza alá. Ellenkező esetben az ítélet megalapozatlan.
- g. A felperesi álláspontot két hiteles pénzügyi okirat egymástól függetlenül egybehangzóan igazolja, egyértelműen feltüntetve a 2010. december 20-i **terhelés** tényét a valósidejű tranzakciós rendszerben, félreérthetetlen „**terhelés**” felirattal.
 ↔ A Tisztelt Kúria a pénzügyi okiratokat a bizonyítási eljárásban nem vette figyelembe, mert állítása szerint nem az van rájuk írva, ami rájuk van írva. Álláspontom szerint súlyos jogállami kérdés vetődik itt fel, hiszen a jogbizonytalanságban nincs jogállam. Az okiratok tartalma nem vitatható belefantáziálással.
- h. Mivel a Tisztelt Kúria ítélete szerint a **terhelés** 2010. december 21-én történt, ezért a Tisztelt Kúriának szükségképpen ismernie kell a **terhelés** definícióját. A **terhelés** definíciójának ismerete nélkül ugyanis azt állítani, hogy a **terhelés** mikor történt, nem megalapozott, így erre ítélet sem alapozható.
 ↔ Azonban a Tisztelt Kúria az indoklásában nem demonstrálja, hogy mit tekintett a **terhelés** dátuma definíciójának. Enélkül ítélete semmitmondó és kifogásolható, jogilag nem levezethető, egységes logikai láncolat nincs az ítélet mögött. Ez sérti a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjogot álláspontom szerint (Alaptörvény XXII. cikk (1): *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Ez a jog magában foglalja a hatóságoknak azt a kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.”*).
 Jelen esetben a Tisztelt Kúria ügyre vonatkozó indoklása hiányzik, eljárása kirívóan okszerűtlen, és érveléséből hiányzik az egységes logikai láncolat, amely lehetővé tenné okszerű ítélet meghozatalát. Emiatt álláspontom szerint a felperes alkotmányos alapjoga sérült a Tisztelt Kúria eljárásában (tisztességes eljáráshoz való jog).
- i. A Tisztelt Kúria indoklásának kirívó hiányossága atekintetben is példátlan, hogy a jelen ügy kapcsán egy jogi személy (a felperes, mint kft.) léte a tét. A felperes ugyanis jelenleg nem lenne képes az ítéletben rá kirótt összegeket megfizetni, így felszámolási eljárásra kerülne sor. Az ügy során tehát egy polgári jogi személy élete a tét. Egy olyan polgári jogi személyé, amely 2005 óta (amikor is az Infopark Alapítvány pályázatának BME spin-off első díját megnyerve megalakult) nettó adófizetőként, tisztességes gazdálkodást folytatva máig működik, az adóit rendben megfizetve.
 ↔ Ehhez képest a Tisztelt Kúria indoklása olyan felületes, hogy a legnagyobb

jóindulattal sem áll meg a lábán az érvelése, hiszen hiányzik belőle a tényállás egyetlen érdemi, szükséges és elégséges feltételének megdönthetetlen alátámasztása: mikor történt a **terhelés**. A felperesi álláspont szerint a tényállás nem megfelelő tisztázása miatt sérül a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos alapjog, hiszen nem tisztességes az az eljárás, ahol az ítélet nincs megfelelően logikailag alátámasztva, és logikai abszurdumok egész sorát implikálja.

- j. A Tisztelt Kúria két, egymástól független, egybehangzó pénzügyi okirat tartalmát úgy próbálja beállítani, mintha azok nem is azt tartalmaznák, ami rájuk van írva, hanem valami egészen mást (az átutaló szándéka szerinti dátumot).

↔ A Tisztelt Kúria erre alapozva söpri szőnyeg alá a két okiratot, mint ügydöntő érdemi bizonyítékokat. Ez álláspontom szerint sérti az okirati elvet, és súlyos tárgyi tévedés, valamint jogszabályba ütközik (ugyanis a felperesi álláspontban részletesen kifejtett jogszabályi kötelezettség szerint a pénzügyi okirat az ügyfelét a **terhelés** dátumáról tájékoztatni köteles (Pft. 23. § (1) – ez pedig a pénzügyi okiratokon **terhelés** felirat alatt egyértelműen látszik).

- k. Amennyiben elfogadnánk, hogy a **terhelés** 2010. december 21-én történt, akkor az a kínos helyzet állna elő, hogy a felperes már nem tudott rendelkezni az adóösszeg felett 2010. december 20-án, de az igazságszolgáltatás szerint nem történt semmiféle **terhelés** 20-án. A felperes álláspontja szerint is és a Pft. szerint is kikerült a felperes tulajdonából az adóösszeg, azaz visszavonhatatlanul a Takarékszövetkezet birtokába és rendelkezése alá került a pénzösszeg. A pénzügyi tájékoztatás (Pft. által meghatározott tartalmú két okirat) részeként az értéknapi (kamatfizetés alapja) is feltüntetésre került, ami szintén 20-a. Az okiratokon a **terhelés** napja is szerepel, 20-a.

↔ Adódik a kérdés: hová lett akkor a pénz, ha 20-án nem történt **terhelés**? A felperes már nem rendelkezhetett a pénze felett, de a számláján a Tisztelt Kúria ítélete szerint nem is történt **terhelés**. A kérdésre a szakmai válasz az, hogy erre találták ki a **terhelés** fogalmát. A **terhelés** időben elválik a teljesítéstől (és a könyveléstől még inkább). A felperes számlája **megterhelésre** került az online valós idejű tranzakciós rendszerben 20-án az okiratok szerint.

Amennyiben elfogadjuk, hogy 20-án nem történt **terhelés**, de a felperes mégsem rendelkezhetett szabadon a pénze felett, akkor alkotmányos alapjog sérül, hiszen sérül a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjog. Ha nem történt **terhelés** 20-án, akkor kamat jár az aznapi egyenleg után. A 20-i kamat azonban nem került jóváírásra a takarékszövetkezet által, mivel az utalás értéknapi 20-a pénzügyi rendszer (és az okiratok) szerint.

- l. A Tisztelt Kúria az okiratok figyelembe nem vételével (valamint tartalmuknak jogszabályba ütköző átmagyarázásával) kizárólag a takarékszövetkezeti kísérlévre alapozta ítéletét, melynek bizonyító ereje nem összemérhető az okiratokkal.

↔ Egy ügyintéző lehet tévedésben, azonban egy szigorú audit követelményeknek eleget tevő determinisztikus bankinformatikai rendszer nem tévedhet. Álláspontom szerint kirívóan okszerűtlen eljárás az, ahol érdemi bizonyítékok nem kerülnek beszámításra, és bűvésztükk jelleggel eltüntetésre kerülnek. A Tisztelt Kúria nem

törekedett az objektív valóság feltárására, nem vizsgálta meg a pénzügyi tranzakciós rendszer adatbázisát, ahol pontos időbélyegekkel ellátva látszódnak a valós idejű **terhelések**, és ezt a felperes okirattal demonstrálta. Ezzel a Tisztelt Kúria elmulasztotta alapvető kötelességét: a felek által felkínált bizonyítékok pártatlan eljárásban történő értékelését és ítélete támadhatatlan logikai láncolattal való alátámasztását. Mindezt a felperes szakmailag alátámasztva megtette a 20-i **terhelési** dátum alátámasztásául, okiratokkal alátámasztva, egységes logikai láncolatot képezve.

- m. Ha elfogadnánk, hogy a **terhelés** 21-én történt, akkor hitelt érdemlően meg kellene magyarázni, hogy a pénzügyi online valósidejű tranzakciós rendszerben mi az az adatbázis rekord, ami a felperes számláját **terhelés** címkével látta el 20-án két okirat szerint is.

↔ Az nem elfogadható magyarázat, hogy az valójában átutalást végző szándéka szerinti **terhelés** napja, hiszen sem az okiratokon, sem az azokra vonatkozó törvényben nem ez a megnevezés szerepel. Továbbá ez az indoklás ütközne a Pft-ben foglalt pénzügyi tájékoztatási kötelezettséggel is, amely világosan rendelkezik arról, hogy a megbízást utáni tájékoztatásban az ügyfelet tájékoztatni kell az értéknapról és a **terhelés** napjáról. Tehát az ügyfelet nem arról kell tájékoztatni, hogy mik voltak az ügyfél által szándékolt dátumok. A Tisztelt Kúria az okiratokat kirívóan okszerűtlen módon értékelte álláspontom szerint, önkényesen és banküzemeltetési szakmai megbotránkozásra okot adó módon értelmezte a tartalmukat.

- n. A Tisztelt Kúria összemosza a **terhelés**, feldolgozás és teljesítés pénzforgalmi fogalmakat. Érvelése alapján a **terhelés** attól függ, hogy a megbízást mikor teljesíti a pénzügyi nyitva tartási időben.

↔ Ez alapján értelmezhetetlen, hogy miért van külön szakmai szavunk a **terhelésre** a pénzügyi szakirodalomban, ha az egyenértékű lenne a teljesítéssel, a feldolgozással vagy a könyveléssel. Továbbá a Tisztelt Kúria az elektronikus fizetések elfogadott társadalmi gyakorlatának szellemével homlokegyenest szembe megy (hiszem mindenki fizetett már elektronikusan éjjel benzinkúton vagy éjjel-nappali boltban úgy, hogy banki nyitva tartás nem volt. Nem **terhelték** volna meg a számláját?). Nyilvánvaló a felperesi álláspont szerint, hogy a **terhelés** az a pillanat, amikor az adózó kikerült a pénze birtokából, nem rendelkezhetett felette már a továbbiakban. Ez az online valósidejű tranzakciós rendszerben gyakorlatilag azonnal megtörtént egy adatbázis műveletben, és erről az adózó a Pft. szerinti pénzügyi tájékoztatást meg is kapta 20-i **terhelési** dátum visszaigazolásával. Az átutalás másnap, 21-én teljesült (és került könyvelésre), mivel a megbízás teljesítésre vonatkozó zárás után érkezett 20-án (de ez már irreleváns körülmény a **terhelés** szempontjából).

- o. Azt Art **terhelést** vár el az adózótól, a Pft pedig kötelezi a pénzügyi nyitva tartás megkezdése után tájékoztatni az adózót a **terhelés** és az értéknapi dátumáról.

↔ Ezek mind a 20-i dátumot támasztják alá két egybehangzó okirat formájában.

- p. A Tisztelt Kúria elmulasztja kezelni az ítélettel járó súlyos jogi és logikai ellentmondásokat, és a felperest egy kirívóan jogtalan és méltánytalan helyzetben

hagyja, ahol a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjog sérül, hiszen

↔

- i. a felperes de facto 20-án kikerült a pénz birtokából (tehát álláspontja szerint számláját **megterhelték**),
 - ii. ennek következtében beálltak a **terhelés** jogkövetkezményei (nincs aznapra kamat, nincs a pénz feletti további rendelkezési lehetőség, pénzügyi visszaigazolás 20-i **terhelési** napról és 20-i értéknapról),
 - iii. azonban de iure a Tisztelt Kúria szerint nem történt 20-án **terhelés**.
 - iv. A **terhelés** jogkövetkezményei (elmaradt aznapi kamat, pénz feletti felperesi rendelkezés lehetetlensége, pénzügyi tájékoztatások okirati formában) bár de facto beálltak,
 - v. a Tisztelt Kúria ítélete alapján azonban de iure nem álltak be. Sérül a jogbiztonság elve, ha elfogadjuk a Tisztelt Kúria ítéletét, hiszen a felperes évek hosszú gyakorlata alatt a **terhelés** dátumát a pénzügyi visszaigazoló okirataiból ismerte meg, és erre alapozta adófizetését annak biztos tudatában, hogy a **terhelés** 20-án megtörténik. Majd amikor szerepe lenne ennek az információnak, a Tisztelt Kúria közli, hogy bocsánat, az valójában nem is azt jelenti, ami oda van írva. A Tisztelt Kúria szerint 21-i **terhelés** történt, a felperesre vonatkozó hátrányos vagyoni joghatások esetében pedig 20-i **terhelés**. Ez a súlyos disszonancia egy jogállamban megnyugtató feloldásra szorul.
- q. A Tisztelt Kúria a takarékszövetkezeti zárás fogalmát hozza fel logikai érvelésében a **terhelés** dátumának magyarázatakor, azonban elmulasztja felismerni, hogy a napi zárás nem a **terhelésre** vonatkozó határidő, hanem a teljesítésre vonatkozó határidő.
- ↔ **Terhelésre** vonatkozó határidő a felperes és a pénzügyi vonatkozásában nem létezik. A felperes online valósidejű tranzakciós rendszeren keresztül intézi pénzügyeit napi 24 órás rendelkezésre állás mellett, ahol a bankinformatikai rendszer azonnal **megterheli** a számlát, ahogyan az a bankkártyás fizetések esetében is történik. Az ilyen megbízások feldolgozása (könyvelése, teljesítése) később történik.
- r. A Tisztelt Kúria ítéletének elfogadásából az következne, hogy a felperes bankszámlája a pénzügyi **terhelés** okirati visszaigazolása ellenére egyenértékű lenne egy olyan hipotetikus adózó bankszámlájával, aki ki sem adta az online rendszeren keresztül az átutalási megbízást, tehát számláján nem került **terhelésre** semmilyen összeg.
- ↔ Ilyen súlyos jogi differenciálatlanság azonban elfogadhatatlan. Ezt elfogadva logikai ellentmondásba ütközünk, hiszen a felperes számlája lényegesen különbözik egy **terheletlen** számlától, hiszen a pénz felett már nem tudott a felperes más célból rendelkezni 20-án a **terhelést** követően, míg a hipotetikus másik adózó igen.
- s. A Tisztelt Kúria ítélete szerint a felperes 20-i elektronikus fizetése esetén nem valósult meg a pénzügyi tranzakciós rendszerben **terhelés**.
- ↔ A Tisztelt Kúria ítéletének elfogadása esetén azt az abszurd állítást fogadnánk el, hogy elektronikus fizetések esetén a pénzügyi tranzakciós rendszerben megvalósuló **terhelés** csak a következő munkanap valósul meg, amikor nyitva tartási ideje van a

pénzügyintézetnek. Ekkor csupán azzal a következménnyel kellene számolnunk, hogy a teljes pénzügyi rendszer összeomlana a világban. Ekkor ugyanis elektronikus úton nem tudnánk fizetni éjjel a benzinkúton vagy a supermarketben (ami tömeges és mindennapos társadalmi gyakorlat), illetve adott pénzt többször is elkölthetnénk, hiszen az egyszer elköltött pénzre nem kerülne **terhelés**. Nyilvánvaló abszurdum. A szakmai valóság az, hogy ilyenkor a pénzügyintézeti tranzakciós rendszer elvégzi a **terhelést** (akár éjjel is), amit a pénzügyintézeti humán munkaerő a következő nap feldolgoz, teljesít és lekönyvel.

Az ítélet további súlyos problémái

A Tisztelt Kúria ítélete további súlyos alkotmányos problémákat vet fel.

- a) A felperes az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszékhez beadott felülvizsgálati kérelmében egyértelműen, világosan és hosszasan részletezve, alátámasztva kifejezte egyet nem értését a mulasztási bírság nagyságával is (16%). A mulasztási bírság összegének kifogásolása a felperes álláspontjának érdemi, fajsúlyos része volt, számos érvel alátámasztva.

A Tisztelt Kúria az elsőfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék ítéletét megsemmisítette, ahelyett, hogy új eljárásra kötelezte volna. Ennek következtében implicite a Tisztelt Kúria a mulasztási bírság nagyságát is helyben hagyta, azonban ezt a felperesi sérelmet említésre sem méltatta az ítéletében, és egyáltalán nem indokolta, hogy miért lenne jogszerű olyan indokolatlanul magas mulasztási bírság kiszabása, amelyet az adóhatóság a felperesre igyekszik kényszeríteni méltánytalan, és az ügy súlyához abszolút nem illeszkedő pénzbehajtás célzatával.

Ez a súlyos eljárási hiányosság a Tisztelt Kúria részéről a felperes álláspontja szerint alkotmányos szempontból elfogadhatatlan. A jogállami keretek között működő igazságos állam koncepcióját az különbözteti meg egy rablóbanda uralkodásától, hogy az igazságszolgáltatási hatalmi ág valóban az igazságot képviseli, és okszerű ítéleteket hoz ahelyett, hogy egy rablóbanda behajtó-osztaga szerepét látná el (ez a gondolat nem tőlem származik, hanem egyetemi tananyag jogász képzésen). Jelen esetben a kirívóan okszerűtlen ítéletet eredményező behajtásorientált szemellenző azt eredményezte, hogy a Tisztelt Kúria a felperesi sérelem egyik feléről teljességgel megfeledkezett, arra vonatkozó közvetett ítéletét egyáltalán nem indokolta, holott ítélete értelmében a 16%-os bírságnagyságról implicite jogerősen döntött, mint ultima ratio. Ez a felperes számára elfogadhatatlan.

A bírság mértéke (16%) tehát még nem tekinthető úgy, mint res iudicata. Emiatt végrehajtásnak még nem lehet helye.

- b) A jogszabályok értelmében a jogi képviselő nélkül eljáró ügyfél számára szélesebb körű tájékoztatást kell adni a jogszabályok rendelkezéseiről. Ezt a Tisztelt Kúria álláspontom

szerint elmulasztotta, mert felületes és logikailag elfogadhatatlan indokolásával a felperest súlyos kétségek között hagyta. Nem derült ki az egyetlen lényeges kérdés: a pénzügyi tranzakciós rendszere **megterhelte** a felperes számláját 20-án, vagy ha nem, akkor a szakmai ismeretanyaggal szembemenve a Tisztelt Kúria mire alapozva döntött másként.

- c) A felperes törvényes szervezeti képviselője igazolta a banküzemeltetési tématerületi szaktudását állami felsőfokú informatikai végzettségének becsatolásával (Okleveles Bankinformatikus MSc. – 2003. BME-GTK). Emellett a felperes szervezeti képviselője széleskörű közgazdaságtani (Okleveles Műszaki Menedzser MSc. – 2002. BME-GTK, Pénzügyi és Számviteli Ügyintéző OKJ – 2013. EFEB, Vállalkozási Mérlegképes Könyvelő – (folyamatban) 2014 EFEB, Gazdálkodási- és Szervezéstudományi Doktori Iskola PhD. abszolutórium – 2006. BME), továbbá matematikai (Okleveles Matematikus MSc. – 2013. BME-TTK), és alapszintű jogi (III. évf. jogász (folyamatban) SZE-DFÁJK) ismeretekkel rendelkezik, amely ismeretek elengedhetetlenül szükségesek az ügy érdemi eldöntéséhez.

Így a felperes számára egy homályos, logikai abszurdumokat tartalmazó, szakmailag nonszensz levezetésre épített nyilvánvalóan kirívóan okszerűtlen ítélet nem kifejezetten elfogadható sem szakmai, sem törvényi, sem alkotmányossági szempontból.

Ezzel szemben sem az alperes, sem a Tisztelt Kúria nem igazolta, sem nem demonstrálta, hogy a tématerülettel kapcsolatban akár érintőlegesen is rendelkeznek szükséges szaktudással az eljárásba bevont hatósági személyek. Szakértő bevonása nem történt az ügy során (melyet a felperes és az elsőfokon okszerűen eljáró Kecskeméti Törvényszék szerint a pénzügyi okiratok feleslegessé is tesznek, hiszen minden kétséget kizáróan igazolják, hogy a pénzügyi tranzakciós rendszere a felperes számláját 20-án **megterhelte**, majd másnap a pénzügyi teljesítette az átutalást és végül könyvelte azt). A felperes szakértő igénybevételét kérte arra az esetre még ez elsőfokú tárgyaláson, ha a bíróság számára a terhelés dátumának megállapítása nehézséget okozna.

A boszorkányper

A Tisztelt Kúria eljárása a felperes álláspontja szerint boszorkányperre idéz:

- i. A törvény: aki 20-a után *bikfattyol*, az bűnös.
- ii. A vád: a felperes 20-a után *bikfattyolt*, ezért bűnös (és az élete a tét).
- iii. A felperes két egybehangzó okirattal igazolja, hogy márpedig ő 20-án *bikfattyolt*.
- iv. A perbe bevont egyik hatósági szereplő sem ismeri a *bikfattyolás* definícióját (csak a felperes tudta igazolni, hogy ismeri a *bikfattyolás* fogalmát, és csak ő rendelkezik az ügyben érintett szereplők közül államilag elismert felsőfokú egyetemi oklevéllel a szakterületen, holott az ügy szempontjából a fogalmak szakmai ismerete elengedhetetlen a jogértelmezéshez).
- v. A felperesen kívül minden szereplő konzisztensen keveri a *bikfattyolás* fogalmát más fogalmakkal, nem támasztja alá saját szóhasználatát, sőt szóhasználatában nem konzisztens

és szakmaiatlan, és hol *tökfittyelést*, hol *mukrottolyolást* mond *bikfattyolás* helyett a Tisztelt Kúria is.

- vi. A Tisztelt Kúria az ügy alapkérdését úgy fogalmazza meg, hogy bár a törvény szerint *bikfattyolni* kell, az ügy alapkérdése mégis az, hogy a felperes 20-i *mukrottolyolása* elkésett-e, hiszen ekkor csak 21-én tudott *tökfittyelni*, tehát bűnös.
- vii. A Tisztelt Kúria az okiratokat lesöpri az asztalról, szerinte más van rájuk írva, mint ami rájuk van írva.
- viii. Valaki bekiabál a tömegből, hogy a felperes szerinte 21-én *bikfattyolt*.
- ix. A Tisztelt Kúria erre alapozva kijelenti, hogy a felperes 21-én *bikfattyolt*, tehát bűnös.
- x. A Tisztelt Kúria indokolásában a 21-i *tökfittyelés* alapján állapítja meg, hogy a felperes nem 20-án *bikfattyolt*, mert 20-án későn *mukrottolyolt* (jelentsen bármit is a *bikfattyolás*, kit érdekel, az úgysem fontos az ügy szempontjából, hiszen bevételt kell csinálni, és az adóhatóságnak biztosan igaza van, hiszen ő is pontosan úgy érvelt, mint ahogy az indokolás szól, miért kellene felülvizsgálni, ha hatósági körökben ez tekinthető normálisnak).
- xi. A Tisztelt Kúria (bár nem is ismeri a *bikfattyolás* definícióját, erre vonatkozó ismeretét nem demonstrálja) egy abszurdumokhoz vezető, bevett társadalmi gyakorlattal ellentétes, ellentmondásos logikai érveléssel próbálja bizonyítani, hogy a felperes 20-a után *bikfattyolt*, és ezzel a felperest és a külső független szemlélőket súlyos kétségek között hagyja.
- xii. Ezt követően mindenki megy a dolgára, éjjel elektronikusan fizet mindenki a benzinkúton és a supermarketben, és senkit nem érdekel, hogy náluk éjjel megtörténik a pénzügyi tranzakciós rendszerben a *bikfattyolás* (per analogiam legis), hiszen egy darab félpénzt csak egy tyúkra tudnak elkölteni. Ez a természetes. Milyen lenne már, ha nem történné *bikfattyolás* éjjel, és amikor éjjel megveszem a tyúkot félpénzért, ugyanazért a félpénzért még sokminden mást is vehetnék.
- xiii. A boldog tyúktulajdonosokkal ellentétben a felperes kénytelen óriási, indokolatlan összegű mulasztási bírságot fizetni (amibe minden bizonnyal az élete kerül), mert az ő esetében nem történt *bikfattyolás*.
- xiv. Az ügyben minden egyéb jogkövetkezmény a 20-i *bikfattyolás* tényén alapszik, sújtva ezzel a felperest, feloldhatatlan ellentmondásban állva a Tisztelt Kúria ítéletével.

A Tisztelt Kúria ítélete a valóság minden más körülményét figyelmen kívül hagyja és átmagyarázza, okiratokat figyelmen kívül hagy, kivéve egyetlen egy körülményt: a takarékszövetkezeti ügyintéző kísérőlevelét, amin az egész ítéleti légvár nyugszik. Emiatt eljárása álláspontom szerint boszorkányperre hasonlít.

A Tisztelt Kúria ítéletéből fakadó súlyos logikai ellentmondások feloldhatatlansága

A fenti látványos és súlyos logikai és jogi ellentmondások kizárólag egyetlen esetben oldhatóak fel a felperes álláspontja szerint: akkor és csak akkor, ha a **terhelés** 2010. december 20-án történt (mint ahogy ez de facto valójában megtörtént a pénzügyi online valósídejű

tranzakciós rendszerben okiratokkal alátámasztott módon). Csak ebben az esetben van a jogbiztonságot megalapozó összhang az alábbi körülmények között:

- a pénzügyi okiratok,
- a pénzügyi online valós idejű tranzakciós rendszer adatbázisa,
- a banküzemeltetési szakirodalmi ismeretanyag,
- az Art,
- a Pft,
- az értéknapi jogkövetkezményei (kamat, pénz birtoka),
- bevett társadalmi gyakorlat.

Ezzel szemben **logikai és jogi abszurdum keletkezik**, ha a Tisztelt Kúria ítéletét fogadjuk el, hiszen akkor nincs összhang a fenti körülmények között, mivel:

- A felperesre vonatkozóan a 20-i **terhelés** és értéknapi hátrányos jogkövetkezményei álltak be (kamat hiánya, pénz feletti rendelkezés megszűnte, pénzügyi visszaigazoló okirat átvétele 20-i **terhelési** nappal és 20-i értéknappal).
- Ezzel szemben az Art szerint 21-i **terhelés** alapján kellene mulasztási bírságot fizetnie a felperesnek, csak ekkor marasztalható el a felperes.
- A Pft szerint a felperest a pénzügyi tájékoztató a **terhelés** és értéknapi dátumáról, ezek az okiratokon 20-i dátummal szerepelnek.
- A pénzügyi online valós idejű tranzakciós bankinformatikai rendszer adatbázisában jelenleg is ott található a felperes számlájához kötött adatbázis rekord 20-i **terhelés** bejegyzéssel, okirattal alátámasztva.
- Szakmailag megmagyarázhatatlan ebben az esetben, hogy mi az a bankinformatikai művelet, ami se nem a teljesítés, se nem a könyvelés, és mégis 21-én történt még azokon felül (tekintettel arra, hogy a terhelés része az elektronikus pénzforgalomnak). A Tisztelt Kúria ítéletéből adódóan ez a rejtélyes bankinformatikai 21-én történt, ez lenne a **terhelés**, de ez az ítéletben nincs megnyugtatóan alátámasztva és demonstrálva, másrészt szakmai nonszensz.
- Szakmailag megmagyarázhatatlan ebben az esetben, hogy mi az a bankinformatikai művelet, ami nem a **terhelés**, de az online valós idejű tranzakciós rendszerben 20-án mégis megtörtént, és azt eredményezte, hogy a felperes kikerült a pénze birtokából, és nem kapott aznapra kamatot, valamint a Pft által szabályozott visszaigazoló okiraton a **terhelés** és az értéknapi alatt 20-i dátumot eredményezett. Ha ez a művelet nem a **terhelés**, akkor milyen más bankinformatikai művelet lenne ez az esemény. Előterhelés? Pszeudo-terhelés? Kvázi-terhelés? – ezeket a fogalmakat sem az Art sem a szakma nem ismeri. Vagy egyszerűen semmi nem történt 20-án? Csak a felperes kikerült a pénze birtokából? Kérem, azért itt súlyos jogi kérdéssről van szó, a per tétje nem bagatelizálható. Az álláspontom szerint a Tisztelt Kúria nem érzi át, hogy miben dönt. Az ítéletben nincs megnyugtatóan alátámasztva és demonstrálva, hogy 21-én került sor a **terhelésre** (ami másrészt szakmai nonszensz is lenne). Mivel nincs indokolva, hogy a **terhelés** miért nem történt meg 20-án, így a Tisztelt Kúria ítélete nem tekinthető indokoltnak, így önkényes.

Álláspontom szerint a Tisztelt Kúria ítéletéből adódó fatális jogi és logikai tévedés felett intelligens társadalom nem hunyhat szemet.

Refrén

Annak érdekében, hogy a lényeg ne vesszen el a részletek között, újra összefoglalom a lényeget:

1. Az ügy gyakorlatilag annyira egyszerű, hogy **egyetlen törvény (Art.) egyetlen mondatát** kell alapul venni: 37. § (2): Az adó megfizetésének időpontja az a nap, amikor az adózó belföldi fizetési számláját az azt vezető pénzforgalmi szolgáltató **megterhelte**.
2. A 2010.12.20-i **terhelés** tényét két, egymástól független pénzügyi okirat is igazolja egybehangzóan. Ezek tartalmának vitatása a jogállam alapvető kritériumába ütközik (kiszámíthatóság), valamint ütközik a Pft. felperes által hivatkozott azon részeibe, amely a pénzügyi tájékoztatási kötelezettségét rögzíti az átutalásokkal kapcsolatban.
3. Ezzel szemben a Tisztelt Kúria érvelése az alábbi. Álláspontom szerint egy halandzsa:

1. „A perbeli adatokból, valamint a Takarékszövetkezet 2012.03.13-án kelt nyilatkozatából is megállapítható, hogy
2. mivel a felperesi kezdeményezés az online rendszer részére nyitva álló napi beküldési határideje után történt,
3. azaz zárást követően,
4. a Takarékszövetkezet 2010. december 20-án nem tudta **megterhelni** a felperes számláját a kért összeggel.
5. Erre csak 2010. december 21-én került sor.”.

Logikailag ez **helytelen következtetési séma**, amit a Tisztelt Kúria alkalmaz, ami analóg ezzel:

a. A határidő 20-a, ami a postára adás napja (~Art).	Postára adás ~ terhelés
b. A posta a 14:00-ig érkező leveleket még aznap kézbесíti a címzettnek.	Kézbесítés ~ teljesítés
c. A 14:00 után érkező leveleket a posta csak másnap kézbесíti (tehát a kézbесítési napi zárás határideje 14:00). (Irreleváns körülmény az ügyben)	Aznapi kézbесítésre vonatkozó zárás ~ Aznapi teljesítésre vonatkozó zárás.
d. A felperes 20-án 14:00 után adta fel a levelet a postán. Értsd: a posta befogadta, érkeztette.	Feladta ~ megterhelte
e. Az Alpereshez a levél 21-én érkezett meg.	Érkezett ~ teljesült (megérkezett)
f. Az Alperes szerint amiatt, hogy 21-én érkezett csak meg a levél, a felperes bírságolandó (majdnem a törvény adta maximális mértékben).	Nem jött levél ~ nem jött pénz
g. A Tisztelt Kúria egyetért az Alperessel abban, hogy mivel 20-án 14:00 után (az aznapi kézbесítésre vonatkozó zárás után) adták fel a levelet, ezért a postára adás nem történt meg, csak 21-én, így a felperes az a) pontban foglalt határidőt lekészte. ??	Nem érkezett levél 20-án, tehát nem adták fel postán 20-án. ?? ~ Nem érkezett pénz 20-án, tehát nem történt terhelés 20-án. ??

A Tisztelt Kúria a logika szabályait semmibe véve azzal érvel, hogy ha az adózó a teljesítésre vonatkozó napi zárás után ad ki elektronikus megbízást, akkor nem történik terhelés aznap. Képzeljük el mi lenne akkor, ha ez igaz lenne. Senki nem tudna elektronikusan fizetni éjjel a benzinkúton vagy a hipermarketben, mert a Tisztelt Kúria szerint nem történne terhelés, csak másnap, amikor a könyvelők bemennek a bankba, és előveszik az „aznapi anyagot”. Ezzel a súlyos logikai hibával ekvivalens az a nyilvánvaló hibás következtetés, hogy ha a levelet a postán az aznapi kézbesítésre vonatkozó határidő után adja fel valaki, akkor a levelet fel sem adta aznap, mert csak másnap kézbesítik.

Ez a következtetés nyilvánvaló logikai abszurdum. A legfőbb bíróságnak **ilyen súlyos eljárási hibát nem szabad megengedni** olyan ügyben, ahol **a tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjog a tét**. A logika szabályaival teljesen ellentétes mérlegelés nem fejthet ki joghatásokat.

Nyilvánvaló, hogy az analógiának megfelelően nem arról van szó, hogy a felperes 20-án csak egy passzív utcai postaládába dobta be a levelet, amely nem számít postai feladásnak. Nem ez történt, hanem a posta (folytatva az analógiát) egy bilaterális ügylet keretében beazonosította a felperest és átvette tőle a küldeményt 20-án, csak éppen aznap már nem kézbesítette, csak másnap (a törvény szerint nem a kézbesítés ideje, hanem a postára adás ideje számít). Az analógiát lefordítva a valóságra az történt, hogy a felperes egy bilaterális ügylet keretében azonosította magát a pénzügyi intézménynél, a pénzügyi intézet rendelkezésére bocsájtott minden szükséges információt a felperes személyére és az átutalás adataira vonatkozóan (interaktív elektronikus párbeszédben a felperes a saját account-jával belépve felhasználónévvel és jelszóval azonosította magát, a pénzügyi intézet által SMS-ben kiküldött egyszerhasználatos jelszóval challenge-response alapú autentikáción esett át, majd az átutalás minden adatát a pénzügyi intézet rendelkezésére bocsájtotta). A pénzügyi intézeti elektronikus tranzakciós rendszerben a **terhelés** megtörtént már 20-án, hiszen ugyanannak a pénzügyi összegnek a terhére már további átutalás kiadása nem lett volna lehetséges, valamint a felperes a Pft. alapján vissza sem tudta volna vonni az átutalási megbízását (ezt garantálja a **terhelés** megtörténte). A Pft. alapján tehát a pénzügyi intézet átvette az átutalási megbízást, és tranzakciós rendszerében megvalósította a **terhelést** (mivel volt fedezet) még 20-án, és erről okiratban tájékoztatta a felperest a folyamat végén, megjelölve a 20-i **terhelési** napot, az átutalás KÉSZ státuszát, és a 20-i értéknapot). Mivel a felperes a napi teljesítésre vonatkozó zárás után utalt csak, ezért bár a **terhelés** megtörtént már 20-án, a pénzügyi teljesítés az adóhatóság felé csak 21-én történt (de ez már az Art. szerint irreleváns körülmény).

A Tisztelt Kúria ítélete a logikai következtetési szabályaival ellentétes módon arra alapozza ítéletét, hogy a teljesítésre vonatkozó napi zárásból az is következne, hogy a teljesítésre vonatkozó zárás egyben a terhelésre vonatkozó zárás is. A Grice féle jelentéselmélet szerint ez egy logikai csúsztatás, egy konverzációs implikátúra, amely azonnal cáfolható. Nem létezik ugyanis terhelésre vonatkozó zárás, mert a terhelés a pénzügyi intézeti tranzakciós rendszerben kvázi azonnal megtörténik. Az ítélet emiatt egy halandzsa.

A jogállamiság nem érvényesülhet, ha egy ultima ratio ítélet csak a jogszerűség látszatával rendelkezik, de annak tartalma teljesen és nyilvánvalóan hiányzik. Emiatt formailag bár nem, de tartalmilag nyilvánvaló, hogy a felperes alkotmányos alapjoga sérül, mind a tisztességes eljáráshoz, mind pedig a tulajdonhoz fűződő alapjogok tekintetében. Álláspontom szerint védhetetlen az az álláspont, hogy a Tisztelt Kúria ítélete rendben van, és nem sért alkotmányos alapelveket, hiszen ehhez azt kellene bebizonyítani, hogy egy logikai abszurdum igaz.

A felperes szenvedő alanya egy rendeltetésellenes joggyakorlásnak, amely során sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog és a tulajdonhoz fűződő alapjog. Nem lehet tisztességes az az eljárás, amely azt eredményezi, hogy egy állam oltalma alatt álló személyt a jogos tulajdonától úgy foszsanak meg, hogy annak jogi alapja nincs, és az ellenkezőjét okiratok igazolják.

Az alkotmányjogi panasz esetleges elutasításának implikációi

Ha az alkotmányjogi panasz elutasításra kerül, akkor az az alábbi konjunktív implikációkat eredményezi:

1. **Elfogadjuk**, hogy nem sérült a felperes **tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga**, mert tisztességes egy olyan eljárás, ahol:

- a. A felperes igazságszolgáltatási igényei közül nem kerül eldöntésre egy felperes által vitatott polgári ügy (16% jogszerűsége és célszerűsége), amely keresetének szerves és lényeges része volt, azaz elfogadjuk, hogy a felperes igazságszolgáltatáshoz fordulásra vonatkozó alanyi közjoga nem érvényesül az eljárás során.
- b. **ÉS** végérvényesen végrehajthatóvá válik egy olyan vitás igény, ami nem res iudicata (16%).
- c. **ÉS** elfogadjuk, hogy az ítélet a logika szabályaival ellentétes, szakmaiatlan következtetésre épül.
- d. **ÉS** elfogadjuk, hogy felülvizsgálati eljárásban a Tisztelt Kúria új bizonyítékot hozott fel, aminek vitatására polgári eljárásjogi keretek között a felperesnek esélye sem volt.

2. **ÉS elfogadjuk**, hogy érvényesül a bíróságok törvényeknek való alárendeltségének alkotmányos követelménye, ahol:

- a. A bíróság eltérhet az írott jogtól (Art, Pft) és saját köznapi és ötletszerű szóhasználatával saját jogot alkothat a jogalkotó világos terminológiájával szembemelve.
- b. **ÉS** egy közigazgatási határozat bírságot szabhat ki olyan vitás helyzetben, ahol a tényállás nincs megfelelően tisztázva, mert nem került megnyugtatóan bizonyításra, hogy a **terhelés** mikor történt.

3. **ÉS elfogadjuk**, hogy érvényesül a **jogállamiság alkotmányos alapelve**, ahol:

- a. Törvény (Pft) által tartalmilag szabályozott pénzügyi okiratok tartalmát a bíróság tetszése szerint ötletszerűen átmagyarázhatja olyan tartalommal, ami az okiratból nyilvánvalóan nem olvasható ki.
- b. **ÉS** rendeltetésszerű joggyakorlásnak számít az, hogy a jogalkotó által biztosított 0-20% sávon belül az adóhatóság közel maximális bírságot szab ki (sértve a ne bis in idem elvet) egy apró mulasztásért.
- c. **ÉS** jogbiztonság van ott, ahol okiratok nem azt tartalmazzák, ami rájuk van írva, és a saját mellékletével ellentmondó kísérőlevél az alapja egy ítéletnek olyan személytől, aki nem volt a per alanya.

4. **ÉS elfogadjuk**, hogy a felperes **tulajdonhoz fűződő alapjoga** nem sérül ott, ahol:

- a. A felperes vagyonát érintő kérdésekben (értéknapi kamat, pénz feletti rendelkezési lehetőség) 20-i **terhelési** nap érvényesül, de az adóhatóság felé 21-i **terhelési** nap (így a felperes kamatot nem kap, de bírságot kap).
- b. **ÉS** széleskörű társadalmi gyakorlatban nap mint nap az ítélettel logikailag össze nem egyeztethető módon azonnal megtörténnek az elektronikus fizetések esetében a **terhelések** még éjjel is (bár teljesítésük és könyvelésük csak másnap történik meg).

Kirívóan súlyos helyzettel állunk szemben, és nemcsak jogi elaboráció szükséges az ügyemben, hanem hatósági lelkiismereti gyakorlat is, ami az alkotmányossági kontrol tesztje is lesz egyúttal. Azt már láttuk, hogy a nyomdafesték elbír Alaptörvénybe ütköző ultima ratio ítélkezési gyakorlatot is, ahol a forma bár jogszerűséget idéz, de tartalmi elemzés után azonnal és nyilvánvalóan kiderül, hogy az ítélet csak joglázsat, amely alapjogokat sért.

Befejezés

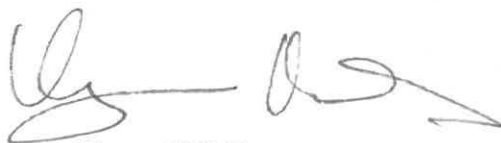
Álláspontom szerint egy hibásan indokolt, szakmailag pontatlan, logikai precizításra nem törekvő, logikai hibáktól hemzsegő, hibás logikai érvelés során elért abszurd konklúzió eredményeként a Tisztelt Kúria nyilvánvalóan kirívóan okszerűtlen tisztességtelen eljárásában jogszerűtlen ítéletet hozott, amely alkotmányos alapjogokat és jogelveket sért, egy abszurd jogi, szakmai és logikai káoszt hagyna maga mögött az ellentmondások feloldása nélkül, sértve ezzel a jogállamiságot. Az ítélet súlyos anyagi jogszabálysértés, súlyos eljárási hibák és téves jogszabály-értelmezés árán jött létre. Ezek a jellemzők az ügy érdemére egyértelműen kihatnak, és több rendben ütköznek a felperes Alaptörvényben rögzített alkotmányos alapjogaival. Az ítélet hatályban hagyása káros társadalmi precedenst teremtene, és következmények nélkül hagyna egy olyan kirívó esetet, amelyet nem szabad következmények nélkül hagyni, még ha a pertárgy értéke társadalmi vonatkozásban nem annyira jelentős (a felperes számára azonban rendkívül jelentős és méltánytalan).

Közvetlen hatása az ügynek az, hogy ügyemben nem kaptam meg az államtól az alapvető jogaim biztosítását a bírósági út igénybevétele során. Ennek biztosítása az állam elsőrendű feladata. Nem kaptam tisztességes eljárást. A Tisztelt Kúria jogalkotóként saját jogot alkotott, okiratokat vett semmibe, sértve ezzel a jogbiztonság kiszámíthatóságára vonatkozó alapkövetelményét. Az állam elsőrendű feladata az alkotmányos alapvető jogok biztosítása minden személy számára. Az alapvető jogok megsértése önmagában is kihat a hatósági döntések törvényességére, jogorvoslati kezdeményezés céljául szolgálhat, és eljárási következményekkel kell járnia. Tisztességtelen eljárásban keletkezett nyilvánvalóan jogszerűtlen és kirívóan okszerűtlen döntés nem maradhat érvényes és nem tartható hatályban úgy, hogy emellett súlyos alkotmányossági sérelmek keletkeznek.

Kérem a jogban való járatlanságomra való tekintettel amennyiben az alkotmányjogi panaszhoz hiánypótlás szükséges, azt ne utasítsák el, hanem elérhetőségeimen kérjenek fel a hiánypótlásra, amit igény esetén nyomban megteszek.

Kelt: 2014. január. 17.

Tisztelettel,

Vázsonyi Miklós

Okleveles Műszaki Menedzser MSc

Okleveles Bankinformatikai Szakmérnök MSc

Okleveles Villamosmérnök MSc

Okleveles Matematikus MSc

ügyvezető, mint a felperes törvényes képviselője

Indítványozó lakhelye: 6000 Kecskemét, Palló Imre u. 40.

VÁZSONYI Informatikai és Tanácsadó Kft., felperes

Székhely: 6000 Kecskemét, Palló Imre u. 40.

Telefon: +36 20 9 803 704

E-mail: miklos@vazsonyi.com

Bona causa semper triumphat